ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

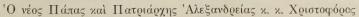
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

API 108 0 M











ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΙΜΗ



Published semi-monthly by the Greek Archdiocese
Publications Association
Publication Office:

240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.

Tel. AStoria 8-1653

Yearly Subscriptions:

United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50

Ten Cents a Copy

Vol. V. No. 108 - July 1, 1939

Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Έγκεκριμένα Σχολικά Βιβλία διά τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς ᾿Αμερικῆς

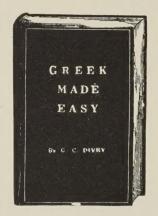
ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Τεύχος Α΄.— Έχδοσις Δευτέφα, ἐπηυξημένη μὲ 24 νέας σελίδας διδακτικῆς ὕλης, καὶ 20 νέας πολυχρώμους εἰκόνας καὶ δελτιωμένη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν χρησιμοποιούντων τοῦτο Διδασκάλων τῆς 'Αμερικῆς. Μὲ γράμματα ἐκτάκτως μεγάλα εἰς τὰς 18 πρώτας σελίδας τοῦ διδλίου. Εἰνε τὸ νεώτερον, τελειότερον, μεθοδικώτερον καὶ πλουσιώτερον 'Ελληνικὸν 'Αλφαβητάριον, ἐκπονηθὲν ἐπὶ τῆ δάσει τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν πορισμάτων, ἐπίτηδες χάριν τῶν 'Ελληνοπαίδων τῆς 'Αμερικῆς. Ἡ πρώτη ἔκδοσις, πρὸ τριετίας σχεδὸν γενομένη, εἰσήχθη ἥδη εἰς τὰ πλείστα 'Ελληνικὰ Σχολεία τῆς 'Αμερικῆς. Ἡ δευτέρα ἔκδοσις, κατὰ πολύ ἐπηυξημένη καὶ δελτιωμένη, ἀποτελείται ἀπὸ 72 τὸ δλον σελίδας, μὲ 60 καλλιτεχνικὰς πολυχρώμους εἰκόνας, ἐπίτηδες σχεδιασθείσας διὰ τὰ μαθήματα τοῦ διθλίου. Τιμάται στερεῶς πανόδετον 55 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέφος Β΄. — Δευτέφα "Εκδοσις 1939 'Επηυξημένη καὶ Βελτιωμένη. Είνε τὸ ἰδεῶδες 'Αναγνωσματάφιον διὰ τὰ παιδιά μας. Μὲ γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην δημοτικήν, πραγματεύεται τὴν καθημερινήν ζωὴν δύο καλῶν 'Ελληνοπαίδων, ἀπὸ τῆς ὥφας ποὺ ἐξυπνοῦν ἔως τὸ ἐσπέφας—στὸ σπίτι, στὸ παιγνίδι, στὸ σχολείο, στὰς ἐσοτάς. Τὸ ὁιδλίον δύναται νὰ χρησιμεύση ὡς ὁ δ η γ ὸ ς σ υ μπερι φορος διὰ κάθε παιδάκι τῆς 'Αμερικῆς. Κάθε μάθημα ἔχει καὶ ἔν δασικὸν δίδαγμα, 'Αποτελείται ἀπὸ ἀπλούστατον κείμενον μὲ ὡραία μεγάλα γράμματα, ὡραίαν εἰκόνα ἐπίτηδε σχεδιασθείσαν, καὶ εὕκολον ποιηματάκι ἐπὶ τοῦ μαθήματος πρὸς ἀποστήθισιν. 'Η νέα "Εκδοσις ἔχει 82 μεγάλας σελίδας καὶ 42 πολυχρώμους εἰκόνας. Τιμᾶται πλουσίως πανόδετον 60 σέντς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ('Ιστορικὸν 'Αναγνωστικόν). —ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Ι·ΔΟΥ, Βιδλίον Α΄.— Νέα "Εκδοσις 1937. 'Η 'Ελλ. Μυθολογία ἐγράφη ὑπὸ τύπον 'Αναγνωστικοῦ διὰ παιδιὰ τῆς Β΄. ἤ Γ΄. Τάξεως. Είνε συντεταγμένη εἰς γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην,—οὕτε ἀρχαίζουσαν, οὕτε ὑπερδημοτικὴν—καί ἔγε, ἐξαιρετικῶς μεγάλα ὡραῖα γράμματα πρὸς εὐκολίαν τῶν μαθητῶν ποὺ μόλις ἡρχισαν νὰ ἀναγινώσκουν. Τὸ ἀπλοῦν, λίαν διηγηματικὸν ὕφος του, τὰ ἐλκυστικὰ θέματα τὰ ὁποῖα πραγματεύται, ὁ πλοῦτος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ ἀφθονία τῶν καλλιτεχνικῶν είκόνον ποὺ περιέχει, καθιστῶσι τὸ διδλίον τοῦτο ἐξόχως ἀγαπτὸν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν μικρῶν Τάξεων. 'Επίσης περιέχει ἡθικὰ διδάγματα, καταλόγους ἀγνώστων λέξεων, ἐθνικὰ ποιήματα καὶ συγκεντρωμένας ἐρωτήσεις πρὸς εὐκολίαν τοῦ διδάπονοτος. "Εκδοσις πολυτελής, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ 60 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας. Τιμάται μόνον 40 σέντς.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἰστοοικὸν ἸΑναγνωστικόν) ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩΊ-ΔΟΥ, Βιβλίον Β΄.—Νέα Ἔκδοσις 1937 τῶν Καταστημάτων DIVRY. Τὸ ἸΑναγνωστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἰστοοίας ἔχει γραφῆ διὰ παιδιὰ τῆς Γ΄ ἤ Δ, Τάξεως. Μὲ διηγηματικὸν ὕφος, γλῶσσαν ἀπλῆν καὶ ρέουσαν—οὕτε ἀρχαζουσαν, νῆτε ὑπερδημιοτικὴν—ποαγματεύεται τὰ σπουδαιότερα θέματα τῆς ἸΑρχαίας Ἑλληνικῆς Ἰστορίας, μὲ τρόπον ποὺ δ μαθητὴς νὰ μανθάνη μὲ εὐχαρίστησιν καὶ νὰ αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν, διότι ἀνήκει εἰς τὴν ἔνδοξον Ἑλληνκὴν φυλήν. Εἰς τὸ τέλος τῶν κεφαλαίων ἔχει διδάγματα, ἐθνικὰ ποιήματα καὶ ἐρωτήσεις συγκεντρωμένας. Πολυτελὴς ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, μὲ 110 ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας καὶ χάρτας. Πανόδετος 45 σέντς.

ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ καὶ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ ('Ιστοοικὸν 'Αναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΓΔΟΥ, Βιδλία Α΄. καὶ Β΄.—Τὰ δύο διδλία, «'Ελληνικὴ Μυθολογία» καὶ «'Αρχαία 'Ελληνικὴ 'Ιστορία», δεδεμένα μαζὺ εἰς ένα κομψότατον τόμον. 160 σελίδες μὲ πολλὰς ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας, ποιήματα ἐθνικά, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικάς, κλπ. Πανόδετος 75 σέντς.



GREEK MADE EASY

A SIMPLE UP-TO-DATE MANUAL FOR SELF-STUDY AND SCHOOL INSTRUCTION.

Είνε ή μόνη ἀπλῆ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ ᾿Αγγλοφώνων, συνταχθεῖσα καὶ ἐκδοθεῖσα πρὸ ὀλίγων μηνῶν χάριν τῶν ἐν ᾿Αμερικῆ Ἑλλήνων καὶ ἄλλων Φιλελλήνων, ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν τὴν ἀθάνατον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Είνε εὐκολωτάτη—άπλῆ, πρακτικὴ καὶ εὐμέθοδος. Προχωρεῖ ἀπὸ τὰς πλέον εὐκόλους καὶ χρησίμους λέξεις καὶ φράσεις εἰς τὰς δυσκολωτέρας καὶ ὀλιγώτερον συνήθεις. Διδάσκει τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γραμματικῆς δι' ἀπλῶν λέξεων καὶ φράσεων. Ἐπίσης ἔχει τὴν ἀκριδῆ προφορὰν ἑκάστης Ἑλληνικῆς λέξεως δι' ᾿Αγγλικῶν χαρακτήρων. Πᾶς τις δύναται νὰ μάθη Ἑλληνικὰ μὲ τὴν ἀπλουστάτην αὐτὴν Μέθοδον—τὴν μοναδικὴν εἰς τὸν Κόσμον.

"GREEK MADE EASY" was written especialy for the wives and children of Greek Americans wishing to learn Modern Greek, and for those who wish to teach this language. It is SIMPLE, PRACTICAL, METHODICAL—very EASY TO STUDY. Anyone can learn Greek with this unique Method. The pronunciation of Greek words is given in their English equivalents. The elements of Greek grammar are taught by simple words and phrases. The English meaning is given alongside every Greek word and sentence. The student begins from the most useful words and phrases of every day conversation and gradually advances to the harder and less useful elements of speech and grammar. Indeed, he begins to speak Greek from the very first lesson. - Price \$1.50.

Τιμάται \$1.50. Ζητήσατέ την ἀπὸ τὰ διδλιοπωλεῖα μὲ τὸ ὅνομα «GREEK MADE EASY», καὶ μὴ δέχεσθε εἰς ἀντικατάστασιν διδλία ἀκατάλληλα. Γράψατε εἰς τοὺς ἐκδότας:

"Ολα τὰ ἄνω διδλία είνε ἐγχεχριμένα ὑπὸ τοῦ 'Ανωτ. 'Εχπ. Συμδουλίου τῆς 'Αρχιεπισχοπῆς. Γράψατε εἰς τὰ 'Εχδοτ. Καταστήματα:

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET NEW YORK

3ΗΤΗΡΗΤΑΡΑΠ 30ΞΟΔΟΘΡΟ 0

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε΄. 'Αριθ. 108.

Διευθυντής 'Αρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ

1 IOYAIOY 1939

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣΜΟΣ

ΕΙΝΕ γεγονός ἀναμφισδήτητον ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην τῆς δοηθείας τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου. Όσονδήποτε ἀσφαλής, ὁσονδήποτε αὐτάρκης καὶ εὔπορος καὶ ἄν ὑποτεθῆ ὅτι εἶνε, ὑπόκειται ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν τοῦ ἄλλου. Ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐργασία πολλῶν προσώπων, ἐργαζομένων προσωπικῶς εἰς κάποιαν ἐπιχείρησιν, πνευματικὴν ἢ ὑλικήν, ἔχει σκοπὸν τὴν ἐξασφάλισιν καλυτέρων συνθηκῶν ζωῆς καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ ὀχληρῶν καὶ δυσκόλων πεοιπτώσεων.

"Ανευ τῆς συνεργασίας τῶν ἄλλων οὐδὲν ἄξιον λόγου εἶνε δυνατὸν νὰ γίνη. "Οσοι ἐχ τῶν ἐμπόρων, ὅσοι ἐχ τῶν ἐπιστημόνων ἠθέλησαν νὰ ἀχολουθήσουν ἰδιχόν των δρόμον, εἰς τὸ τέλος ἐξῆλθον νιχημένοι. "Εμειναν μόνοι παρ' ὅλους τοὺς θριάμβους τοὺς ὁποίους ἐνδέχεται εἰς τὰς ἀρχὰς νὰ εἶχον. Πολλά, πλεῖστα παραδείγματα ὑπάρχουν, πρὸ παντὸς κατὰ

τὰς ἡμέρας αὐτάς.

Έὰν οἱ ὁμογενεῖς ἐπιχειρηματίαι, ἐὰν οἱ ὁμογενεῖς ἐπιστήμονες, τοὺς ὁποίους, ἄλλως τε, χαρακτηρίζει ζῆλος πολὺς καὶ φιλοπονία μεγαλυτέρα, δὲν προσέξουν, προ ὸ παν τὸς τώρα, εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὸ μέλλον των δὲν θὰ εἶναι αἴσια. Καὶ κρούομεν ἀπὸ τώρα τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου δι' ἑαυτούς, διὰ τὰς οἰκογενείας των καὶ διὰ τὴν ὁμογένειάν μας ὁλόκληρον.

Παρήλθεν πλέον ἀνεπιστρεπτεὶ ὁ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον μεμονωμένοι οἱ ὁμογενεῖς ἠδύναντο νὰ ἐπιπλεύσουν, νὰ προαχθοῦν καὶ νὰ ἐπιβληθοῦν. Σήμερον, ἀκόμη καὶ ἐν τῆ εὐπόρω καὶ παραγωγικωτάτη ταύτη χώρα, αἱ ἡμέραι εἶναι χαλεπαὶ καὶ ἐξαιρετι-

κῶς δύσκολοι. Διατὶ νὰ τὸ ἀποκρύπτωμεν;

Καὶ ἐὰν οἰχονομικοὶ κολοσσοί, ἐὰν ἐπιχειρήσεις μεγάλαι, ἀριθμοῦσαι τὴν ζωήν των ὅχι μὲ δεκαετηρίδας, ἀλλὰ μὲ τοὺς αἰῶνας, ἐκλονίσθησαν καὶ κλονίζωνται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ποῦ θὰ δυνηθῆ νὰ στερεωθῆ τὸ ἄτομον; Ποῦ θὰ δυνηθῆ νὰ παραμείνη ἡ μονὰς ἐν μέσφ τοῦ γενικοῦ συνεργατισμοῦ καὶ τῆς ὁμαδικῆς πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς ἐμφανίσεως τῶν ἄλλων:

Τὸ πᾶν εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν στηρίζεται ἀπαραι-

τήτως εἰς τὴν θεωρίαν τῆς ἀμοιδαιότητος καὶ τῆς συνεργασίας. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐπ' αὐτῆς τῆς συνεργασίας στηρίζεται κατ' ἀνάγκην. 'Εὰν ὁ ἄνθρωπος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἔζη καθ' ἑαυτόν, μόνος του, θὰ ἦτο ἐκτεθειμένος εἰς τοὺς μεγαλυτέρους κινδύνους. Δὲν θὰ ἔκαμνε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ παλαίῃ διαρχῶς κατὰ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως καὶ κατὰ τῶν θηρίων τῆς γῆς. Καὶ εἰς τὸ τέλος θὰ ὑπέκυπτεν ἄνευ ὅρων εἰς δυνάμεις ἀνωτέρας ἀπὸ αὐτόν, μὴ ἄν βεβαίως ἐφωδιασμένος μὲ τὰς σωματικὰς ἐκείνας ἱκανότητας, τὰς ὁποίας μόνον τὰ ἄλογα ζῶα ἔγουν.

Ή συνεργασία ένώνει τὰς διαφόρους δυνάμεις, ύλικὰς καὶ πνευματικάς, καὶ φέρει ἄφθονον ὑλικὸν καὶ πνευματικὸν πλοῦτον. "Ανευ συνεργασίας οὔτε ὁ ὑλικός, ἀλλ' οὔτε καὶ ὁ πνευματικὸς πλοῦτος προ-άγεται. Διότι μία μόνη δύναμις σήμερον οὐδὲν ἄξιον λόγου δύναται νὰ κάμη· τοὐναντίον δὲ θὰ καταστραφῆ τελείως, ὅπως διδάσκουν σήμερον τὰ πορίσματα τῶν στατιστικῶν καὶ τὰ πάμπολλα παραδείγματα τόσον τῶν ξένων ὅσον πρὸ παντὸς καὶ τῶν ἡ-

μετέρων.

Παντοῦ σήμερον, εἰς ὅλας τὰς χώρας, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους, τόσον τοῦ ἐμπορίου, ὅσον καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν τεχνῶν, ἡ μονομερὴς καὶ ἀπομεμονωμένη ἀτομικὴ ἐργασία ἔχει πρὸ πολλοῦ ἐγκαταλειφθῆ. Ἡ συνεργασία τείνει νὰ ἀπλώση τὰς πτέουγάς της παντοῦ, πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις.

Ό κόσμος, διὰ νὰ στηριχθῆ ὀφείλει, σήμερον περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐποχήν, νὰ χωνεύση τὴν ἰδέαν ὅτι εἶνε ΑΝΑΓΚΗ νὰ ἐπανέλθη πρὸς τὰ διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νὰ ἐννοήση ὅτι χρειάζεται τὴν βοήθειαν τοῦ ἄλλου, τὴν συνεργασίαν τοῦ πλησίον, ὅσον δήποτε μικρὸς καὶ ἄν ὑποτεθῆ ὅτι εἶνε οὖτος. Ἡ τιμία συνεργασία, ὁ χριστιανικὸς συνεργατισμός, εἶνε τὸ ἄριστον τῶν πραγμάτων, διότι εἶνε ποοϊὸν τοῦ άγνοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ή τιμία, ή χριστιανική συνεργασία, ὅσον δήποτε δύσκολος καὶ ἀν ὑποτεθῆ ὅτι εἶνε εἰς τὰς ἀρχάς, ἔχει ὅμως εἰς τὸ τέλος τὴν ἐπιτυχίαν βεβαίαν καὶ ἐξησφαλισμένην. Διότι ἡ θέλησις καὶ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ ἑ-



ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΣΤΕΦΟΠΟΥΛΟΣ

'Αρχιμανδρίτης

Εἰς ἡλικίαν ἐξήκοντα ἐτῶν ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν κατόπιν θλιδεροῦ αἰζνιδίου δυστυχήματος καὶ ἐκηδεύθη ἐν μέσω γενικῷ πένθει τῆς ζιλοπροόδου Κοινότητος Φόρτ Γουόρθ, Τέξας, ὅπου ἐζημέρευε κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ὁ Πανοσιώτατος ᾿Αρχιμανδρίτης Γερμανὸς Στεζόπουλος.

Καταγόμενος έκ τῆς περιβερείας Φλαμπούρων ὅπου καὶ ἐδιδάχθη τὰ πρῶτα γράμματα, ἦλθεν εἰς νεαρὰν ἡλικίαν εἰς ᾿Αμερικήν, ἐργασθεὶς εἰς διαβόρους πόλεις τῆς Νέας ἰδίως

'Αγγλίας.

Κατεχόμενος ἀπὸ δαθὺν ζῆλον νὰ ἐπηφετήση τὰν 'Ορθόδοξον 'Εκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐν τῆ μεγάλη ταύτη χώρα, ἐχειροτονήθη Διάκονος ἐν ἔτει 1923 καὶ δλίγον μετὰ ταῦτα 'Ιερεύς.

'Υπηρετήσας με εὐσέβειαν πραγματικήν, με πραότητα μεγάλην εἰς διαφόρους Κοινότητας τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς ταύτης, καθώς καὶ ἐπὶ διετίαν εἰς τὸ ἐν Γκαστόνια, Ν. Κ. 'Ιεραποστολικόν μας Κέντρον, ἡγαπήθη καὶ ἐξετιμήθη ἀπὸ ὅλους μὲ τοὺς

οποίους ήρχετο είς έπικοινωνίαν.

'Αγαπών να καταγίνεται και με την ξυλουογίαν και την λεπτουογικήν κατά τὰς ώρας της άναπαύσεώς του, άξηκε άρκετά δείγματα της εὐσεθείας του είς διάξορα ξυλογλυπτικά ίερά ἀντικείμενα, ὅπως εἶνε και τὸ 'Ιερὸν Προσκυνητάριον τὸ ὁποῖον κοσμεῖ τὸ ἱερὸν ἵδρυμα τοῦ 'Αγίου Στεξάνου της Γκαστονίας.

Τοῦ 'Αειμνήστου 'Αρχιμανδρίτου Γερμανοῦ Στεδοπούλου Αἰωνία ἡ Μνήμη,

νὸς συνεργάτου προστιθεμένη εἰς τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἐπιμονὴν καὶ τῶν λοιπῶν συνεργατῶν θὰ παρακάμπτη κάθε παρεντιθέμενον ἐμπόδιον, μάλιστα ὑπὸ

τάς σημερινάς συνθήκας.

Οἴχοθεν ἐννοεῖται ὅτι ὅσα εἴπομεν περὶ τῆς ὑλιχῆς ἢ κατὰ κόσμον λεγομένης συνεργασίας, ἐφαρμόζουν καὶ ἐπὶ τῆς πνευματικῆς συνεργασίας. Διὰ νὰ ἐξυψωθῆ—καὶ θὰ ἐξυψωθῆ ἀσφαλῶς—τὸ πνευματικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἀνθρώπου, πρέπει νὰ ἀναπτυχθῆ πολὺ περισσότερον ἀκόμη ἡ πνευματικὴ συνεργασία. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ οἱ Ἐκπαιδευτικοί, οἱ Ἐπιστημονικοί, οἱ Φιλολογικοὶ σύλλογοι ἔχουν σπουδαίαν τὴν ἀποστολήν των. Ἡ συστηματικὴ συνεργασία τῶν ἐπιστημονικῶν ἑταιρειῶν θὰ τάμη νέας ὁδοὺς ἐπὶ ὅλων τῶν πνευματικῶν ποοβλημάτων.

Ή ένότης λοιπὸν τῶν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν δυνάμεων τῶν Ὁμογενῶν μας ὑπὸ συστηματικὴν καὶ μεθοδικὴν συνεργασίαν, ἂς ἀποτελέση ἀ μ έ σ ω ς τὸ ἀντικείμενον σοβαρᾶς σκέψεως καὶ μελέτης τῶν ἀγαπητῶν μας Ὁμογενῶν ἐὰν δὲν θέλωμεν νὰ κλαύ-

σωμεν πικρότατα μεθαύριον.

Ή ἀργανωμένη συνεργασία ἔχει πάντοτε ἀσφαλεστέραν τὴν ἐπιτυχίαν.

ΕΛΛΗΝΙΚΉ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΉ ΑΜΕΡΙΚΉΣ ΒΟΡΕΙΟΎ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΎ

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

25-19 30th Drive, Astoria, New York

Εὐλαβεστάτους 'Ιερατικούς, Ποοϊσταμένους, Έντιμότατα Διοικητικά Συμβούλια, Έντιμοτάτας Σχολικάς Έφορείας καὶ Φιλοπτώχους 'Αδελφότητας τῆς καθ' ἡμᾶς 'Αρχιεπισκοπῆς.

Έν τῆ γενικῆ μερίμνη πάντων ἡμῶν ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φοιτώντων Ἑλληνοπαίδων, ἔχομεν παραμελήση ἕν καθῆκον πρὸς τοὺς ελληνας Φοιτητὰς τῶν ᾿Αμερικανικῶν Γυμνασίων, Κολλεγίων καὶ Πανεπιστημίων. Οὕτω δέ, οὕτε πρὸς τούτους ἐκδηλοῦμεν ἐνδιαφέρον γενικόν, οὕτε καὶ ἡμεῖς δοκιμάζομεν πλήρη τὴν χαρὰν ἀπὸ τὴν παρακολούθησιν αὐτῶν, τὴν πρόοδόν των καὶ τὰς ἐπιτυχίας, τὰς ὁποίας σημειοῦσιν εἰς τὰς σπουδάς των ἐν τοῖς ἀνωτέρω Ἐκπαιδευτηρίοις, ὅπου τόσον λαμπρῶς τιμῶσι τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα.

Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν, ὅπως ἀρχίσητε ἀπὸ ἐφέτος νὰ τελῆτε Ἑορτὴν εἰς τὸ τέλος τοῦ Σχολικοῦ ετους ὑπὲρ τῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀρρένων καὶ θηλέων, τῶν ᾿Αμερικανικῶν Γυμνασίων, Κολλεγίων καὶ Πανεπιστημίων μὲ τὸ ἑξῆς πρόγραμμα ἐν γενικαῖς γραμμαῖς.

- 1) Νὰ καθιερωθῆ εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας τιμητικὴ Ἑσοτὴ διὰ τοὺς Φοιτητὰς ᾿Αμερικανικῶν Γυμνασίων, Κολλεγίων καὶ Πανεπιστημίων, ἡ ὁποία, διεξαγομένη μὲ ἐπιβλητικότητα καὶ λαμπρότητα θὰ χρησιμεύη ὡς τόνωσις τοῦ φρονήματος τῆς Νέας ἡμῶν Γενεᾶς, ἥτις θὰ ἀντιληφθῆ, ὅτι ὑπάρχουσιν οἱ παρακολουθοῦντες αὐτὴν καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀνάδειξίν της ἐν τῆ κοινωνία, καὶ θὰ αἰσθανθῆ κατ᾽ αὐτὸν τὸν τρόπον παλμοὺς εὐγνωμοσύνης νὰ δονῶσι τὴν ψυχήν της.
- 2) Νὰ δίδηται πρὸς τιμὴν αὐτῶν κοινὸν γεῦμα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι πολὺ εὔκολον διὰ τῆς συνεργασίας ὅλων τῶν κοινοτικῶν παραγόντων, ἤτοι τῶν Συμβουλίων τῶν Κοινοτήτων, τῶν Φιλοπτώχων ᾿Αδελφοτήτων καὶ τῶν ᾿Οργανώσεων καὶ Σωματείων.
- 3) Κατὰ τὸ γεῦμα νὰ ἀπονέμωνται δραβεία εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας ἔξ αὐτῶν.

Είς τοιούτος συναγερμός, δημιουργούμενος ὑπὲρ τῶν Ἑλληνοπαίδων Φοιτητῶν καὶ Φοιτητριῶν, θὰ ἐπιδράση εὐεργετικῶς εἰς αὐτούς, καὶ συγχρόνως θὰ δώση μίαν νέαν ζωὴν καὶ κίνησιν εἰς τὰς φιλοπροόδους Κοινότητας ἡμῶν.

Θὰ χαςῶμεν πολύ, ἐὰν κατανοηθῆ ἡ σπουδαιότης μιᾶς τοιαύτης ὡραίας χειρονομίας καὶ ἴδωμεν ἐφαρμοζομένην ἀπό ἐφέτος τὴν ὑπόδειξιν ταύτην.

Έπὶ τούτοις, περιμένοντες μίαν ἀπάντησιν ὑμῶν καὶ εὐχόμενοι ὑμῖν πᾶν ἀπὸ Θεοῦ ἀγαθόν, διατελοῦμεν

> Μετ' εὐχῶν πολλῶν ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

> > 'Ο Ποδεδοος 'Ο 'Αμερικῆς ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

Ο ΝΕΟΣ ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Ο Β΄.

Μετὰ τὴν ἐπάβυνον χησείαν του ὁ Πατριαρχικὸς Θρόνος 'Αλεξανδρείας ἐπληρώθη καὶ πάλιν ἐπαξίως. 'Ως διάδοχος τοῦ Μακαριστοῦ Νικολάου τοῦ Ε΄ ὑπεδείχθη ὑπὸ τῶν ἐκλεκτόρων ἀντιπροσώπων Κλήρου καὶ Λαοῦ καὶ ἐξελέγη ὑπὸ τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Θρόνου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λεοντουπόλεως κ. κ. Χριστοφόρος.

'Ο Πατριάρχης Χριστοφόρος ὁ Β΄ κατέχει διαλάμπουσαν θέσιν εἰς τὴν πανορθόδοξον 'Ιεραρχίαν. Εἶναι προσωπικότης ἐστολισμένη δι' ἐκτάκτων προσόντων καὶ ἐξόχων χριστιανικῶν ἀρετῶν. 'Η ὑπερτριακονταπενταετὴς ὑπηρεσία καὶ πεῖρά του ἐν τῆ διακονία τῆς 'Εκκλησίας 'Αλεξανδρείας δικαιοῖ πληρέστατα τὴν ἐτυμηγορίαν τῆς 'Ι. Συνόδου ἐν τῆ ἐκλογῆ της ταύτη, διότι οὐδεὶς ἄλλος γνωρίζει κατὰ βάθος καὶ πλάτος τὰ ζητήματα τοῦ Θρόνου 'Αλεξανδρείας ὅσον ὁ Λεοντουπόλεως Χριστοφόρος.

Ό Νέος Πατριάρχης έγεννήθη το 1878 εἰς τὴν εὔανδον Μάδυτον τοῦ Ἑλλησπόντου. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του ἀπὸ τὰ σχολεῖα τῆς γενετείρας του ἐστάλη καὶ ἐσπούδασε Θεολογίαν εἰς τὴν ἐν Ἰεροσολύμοις Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Σταυροῦ, ἔχων ὡς συμμαθητὴν αὐτοῦ τὸν ἀείμνηστον προκάτοχον αὐτοῦ Μελέτιον Μεταξάκην. ὑΩς φοιτητής διεκρίθη διὰ τὴν κριτικότητα τοῦ πνεύματός του καὶ τὴν θαυμαστὴν ἐπίδοσίν του, ἀριστεύσας καθ΄ ὅλην τὴν γραμμὴν τῶν σπουδῶν του. Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Δαμιανοῦ εἰς τὴν ἸΑρχιγραμματείαν τοῦ Πατριάρχου Ἰκροσολύμων, ὁπότε τὸ 1904 ἐκλήθη ὁπὸ τοῦ Πατριάρχου Ἰλεξανδρείας Φωτίου ἵνα ὑπηρετήση εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρχου.

Έν τῆ νέα ταύτη διαχονία του ἐχρησιμοποιήθη εἰς τὴν Πρωτοσυγγελίαν τοῦ Καΐρου, εἰς τὴν ᾿Αρχιγραμματείαν τοῦ Πατριαρχείου καὶ εἰς τὴν διοργάνωσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων. ὑΩς ἐκ τῆς θέσεώς του ταύτης εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδοθῆ εἰς τὴν μελέτην τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου εἰς τὴν γνῶσιν καὶ κατοχὴν τοῦ ὁποίου διεκρίθη. Αἱ διάφοροι μελέται ἐπὶ Κανονικῶν ζητημάτων τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσε τὸν παρουσιάζουν ὡς αὐθεντίαν δεδοκιμασμένην εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον. Μέχρι τῆς ἐκλογῆς του ὡς Πατριάρχου κατεῖχε τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικὰν Δικαστηρίων, θέσιν συνεπαγομένην ὑψίστας εὐθύνας, διότι τὰ ἐν Αὐγύπτω Ἐκκλησιαστικὰ Δικαστήρια εἶναι ἐπισήμως ἀνεγνωρσμένα ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ αἱ ἀποφάσεις των εἶναι ἀξιοσέβαστοι, κατὰ πάντα ἔγκυροι καὶ παραδεκταί.

Έχτιμηθεὶς ἔνεχεν τῆς δοαστηριότητός του ὑπὸ τοῦ Πατριάοχου Φωτίου ἐξελέγη Μητροπολίτης 'Αξώμης. Εὐθυς μετὰ τὴν χειροτονίαν του μετέθη εἰς 'Αθησσυνίαν ἵνα διοργανώση τὰς ἀνυπάοχτους μέχρι τότε 'Ελληνικὰς Κοινότητας τῆς Μητροπόλεώς του, τὴν ὁποίαν κατώρθωσε νὰ μεταβάλλη εἰς ἐνεργὸν καὶ πραγματικὴν ἀπὸ τιτλοδότιδα μόνον καὶ νομιζομένην. 'Εκεῖ ἐν μέσω πλείστων ὅσων κακουχιῶν περιώδευσε καὶ ἀργάνωσε τὰς 'Ελληνικὰς Κοινότητας καὶ ἐπαγίωσε τὰς πρώτας 'Ορθοδόξους 'Εκκλησίας, αἱ ὁποῖαι μέχρι σήμερον λειτουργοῦν καὶ δροῦν ἐθνικῶς καὶ ὀρθοδόξως παρὰ τὴν ἐπελθοῦσαν Κυβερνητικὴν ἀλλοίωσιν τῆς χώρας.

'Απὸ τὴν Μητρόπολιν 'Αξώμης προήχθη εἰς τὴν Μητρόπολιν Λεοντουπόλεως μὲ ἔδραν τὸ Ζαγαζίκ. Καὶ εἰς τὴν

Μητοόπολιν ταύτην εἰργάσθη μὲ θεομουργὸν καὶ ἔντονον δρᾶσιν. Έδημιούργησε καὶ ἀνεδιωργάνωσε Κοινότητας καὶ Ἐκκλησίας εἰς τὸ Ζαγαζίκ, τὴν Ἰσμαηλίαν, εἰς τὸ Πὸρτ Τεουφὶκ καὶ εἰς τὸ Σουέζ, καὶ ἐν γένει κατήρτισε μίαν τελείως συγκεκροτημένην Μητρόπολιν, διοικουμένην μὲ ὡραιότατον σύστημα. Ἐπὶ τῆς Πατριαρχείας τοῦ Φωτίου ἐστάλη εἰς τὴν νῆσον Κύπρον πρὸς διευθέτησιν τοῦ ᾿Αρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος τὸ ὁποῖον κατόπιν τόσων περιπλοκῶν ἐλύθη διὰ τῆς ἐκλογῆς Κυρίλλου τοῦ Β΄ ὡς ᾿Αρχιεπισκόπου καὶ τῆς χειροτονίας τοῦ Ἰακώβου ᾿Ανζουλάτου ὡς Μητροπολίτου Πάφου καὶ τοῦ Μελετίου Μεταξάκη ὡς Μητροπολίτου Κιτίου.

Παραλλήλως πρός την δυνατην διοικητικήν δρᾶσίν του δ Νέος Πατριάρχης 'Αλεξανδρείας έχει να επιδείξη πλήρη επιστημονικόν καταρτισμόν και αξιόζηλον τῷ ὄντι συγγραφικήν παραγωγήν. Οἱ τόμοι τοῦ 'Εκκλησιαστικοῦ Φάρου καὶ τοῦ Πανταίνου βρίθουν ἐκ τῶν διαφόρων μελετημάτων καὶ τῶν συγγραφικῶν του ἐπιδόσεων. Αἱ δημοσιευθεῖσας μονογραφίαι του ἀφορῶσαι ζητήματα Κανονικοῦ Δικαίου εἶναι τῷ ὄντι ἀξιόλογα δοκίμια πλουτίζοντα μεγάλως τὴν ἀφαντάστως πτωχὴν εἰς τὸν κλάδον τοῦτον ἐκκλησιαστικήν μας φιλολογίαν. Τοῦ 'Ιεροῦ "Αμβωνος εἶναι τῷ ὄντι δεδοκιμασμένος κοὴ μελετηρὸς ἐκπρόσωπος. Τὰ κηρύγμεντα του δημοσιευθέντα ἐν τῷ Πανταίνος ἀποτελοῦν σπουδαίαν συμβολὴν εἰς τὸ γραπτὸν κήρυγμα, συγκροτοῦντα σειρὰν δλοκληρωμένου Κυριακοδρομίου.

Μία ἀπὸ τὰς μεγαλειτέρας ἐπιτυχίας τῆς ὅλης δράσεως τοῦ Νέου Πατριάρχου εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφοσίωσις τῆς ὁποίας ἀπολαύει ἐκ μέρους τοῦ ἱεροῦ Κλήρου. Δὲν θὰ ἦτο πολὺ ἐὰν τις ἔλεγε ὅτι ὁ Νέος Πατριάρχης 'Αλεξανδρείας ἤτο ὁ εὐνοούμενος καὶ ὁ ὑποψήφιος τοῦ Κλήρου. Καὶ τοῦτο διότι εἶναι ἀφαντάστως πατρικὸς καὶ γλυκὺς πρὸς τὸν 'Ἱερὸν Κλῆρον. 'Αμυνόμενος πολλάκις τῶν δικαίων τοῦ Κλήρου περιῆλθεν εἶς ρήξεις μετὰ Κοινοτικῶν παραγόντων χωρις ποσῶς νὰ λάβη ὑπ' ὄψιν τὰς συνεπείας τῆς στάσεώς του.

Έν τῷ ποοσώπῳ του ὁ Πατριαρχικὸς Θρόνος 'Αλεξανδρείας λαμπρύνεται. Εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐπ' αὐτοῦ διαλαμψάντων δὲν μειονεκτεῖ ὁ νέος του προκαθήμενος. Διότι καὶ διὰ σοφίας περικοσμεῖται καὶ σύνεσιν διοικήσεως κέκτηται καὶ πεπειραμένος τῶν ὑποθέσεων τοῦ Θρόνου ἀναγνωρίζεται καὶ δρᾶσιν διὰ τὸ μεγαλεῖον του παρουσιάζει καὶ πρωτοβουλίαν πρὸς συνέχισιν τῆς περιδόξου σταδιοδρομίας του μετὰ δυνάμεως ὑπόσχεται.

'Ο Έλληνισμός τῆς Αἰγύπτου ὁ ὁποῖος γνωρίζει ἀπὸ ἐτῶν τὸν νέον Πατριάρχην του ἀπὸ τὴν δρᾶσιν του καὶ τοὺς ἀγῶνάς του καὶ τὴν σοφίαν του, ἀναμφιβόλως θὰ ὑπερηφανεύεται διότι ὕστερον ἀπὸ τὴν Ποιμαντορίαν ἐνὸς Μελετίου καὶ ἐνὸς Νικολάου διαποιμαίνεται τώρα ὑπὸ τοῦ Χριστοφόρου, ἀνδρὸς κατὰ πάντα ἐκκλησιαστικοῦ, οὐχ ὑστεροῦντος τῶν ἄλλων ποσῶς καὶ μεμαρτυρημένην ἔχοντος τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ποιμαντικὴν σύνεσιν, πολλὰ διὰ τὴν πνευματικὴν καθοδηγίαν καὶ τὴν ἐν Χριστῷ προκοπὴν τοῦ Λαοῦ ὑποσχομένην. Κύριος ὁ Θεὸς ἄς ἐνισχύη τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα ἐν τῆ ὑψηλῆ αὐτῆς ἀποστολῆ ἐν ἡμέραις δεινῶν διεθνῶν περιπλοκῶν καὶ κινδύνων.

ΘΕΟΔΩΡ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ, Διάχονος.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

'Αφ' ῆς στυγμῆς ἡ πρωτόπλαστος Εὔα ἐπλάσθη ἐκ τῆς πλευράς τοῦ πρώτου ἀνδρός, Θεία προσταγή καὶ οἰκονομία, άληθινή αὐτοχράτειρα τοῦ χόσμου, ὅπως τὴν ὀνομάζει ὁ Μίλτων εἰς τὸν «᾿Απολεσθέντα Παράδεισον», ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνελαμβάνετο καὶ ἡ ἰδέα τῆς παρακοῆς εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ μέρους τῆς βασιλίσσης τοῦ κόσμου καὶ ἀπεκρυσταλλώνετο ὑπ' αὐτῆς ἡ ἀπόφασις νὰ γνωρίση κάθε πρᾶγμα ποὺ τὴν περιέβαλλεν καὶ ἤστραπτε γύρω της χωρίς κανένα δισταγμόν μέχρι καὶ τοῦ νὰ ἀπλώση τὸ χέρι πρός ὅ,τι ἡ βουλὴ τοῦ Θεοῦ εἶχεν αὐστηρῶς ἀπαγορεύση. Ή λεπτή αΰτη καὶ ἄκρως εὐαίσθητος χορδή τῆς γυναικείας χαρδίας σπρώχνει την πρώτην μας μητέρα είς μίαν άκράτητον περιέργειαν, νὰ μὴ ἀρκῆται εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς άπολαύσεις τῆς Ἐδέμ, νὰ μὴ εύρίσχη ἡσυχίαν μέσα εἰς τὰ άμύθητα ἐχεῖνα χάλλη τοῦ οὐρανίου ἐνδιαιτήματος, ἀλλὰ νὰ θέλη νὰ πλανᾶται τῆθε κακεῖσε διαρκῶς ἐρευνῶσα. 'Απομαχουνομένη καὶ πλανωμένη ἀνεζήτει μόνη της χωρίς τὴν 6οήθειαν της σχέψεως τοῦ ἀνδρός, ἀφ' ξαυτης καὶ μόνον νὰ άνεύοη τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ θεία παντοδυναμία ἔθετεν εἰς εν καὶ μόνον δένδρον τοῦ Παραδείσου τὸν πέπλον ένὸς μυστηρίου καὶ ἡπείλει μὲ θάνατον τοὺς πρωτοπλάστους εν περιπτώσει παρακοῆς είς τὸ θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατρός.

'Ο ἀντιπρόσωπος τοῦ ψεύδους, ὁ ἐφευρέτης τῆς ἀπάτης μεταμορφωμένος εὐρίσκει λίαν εὔκαιρον τὴν στιγμὴν νὰ ἐμφανισθῆ ἐνώπιον τῆς βασιλίσσης τοῦ Παραδείσου καὶ ἀφοῦ διὰ λόγων κολακευτικῶν φλογίση τὸν πόθον τῆς πρώτης γυναικὸς εἰς τὸ νὰ γνωρίση τί καλύπτει ἡ ἀπογόρευσις ἐκείνη τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ πρῶτον διὰ σοφισμάτων καὶ ἀποδείξεων πείση ταύτην, ὅτι μία τοιαύτη παρακοὴ οὐδόλως συνεπάγεται ἡθικὸν καὶ πνευματικὸν ὅλεθρον ἢ θάνατον αἰώνιον, ὁδηγήση κατόπιν ταύτην ἐμπεποτισμένην ἀπὸ τὸ δηλητήριον τῆς πρὸς τὸ Θεῖον παραβάσεως ὑποκάτω τοῦ δένδρου τῆς γνώσεως, ἵνα ἐκεῖ συντελεσθῆ ἡ ἀπώλεια τῶν πρω

τοπλάστων καὶ τῶν γενεῶν αὐτῶν.

Ή ιδέα τοῦ κακοῦ μεταμορφωμένη ἀπατῷ τὴν Εὖαν ἡ δὲ Εὖα τὸν ᾿Αδάμ. Ὁ διάβολος χαίρει διὰ τὸ ἔργον του καὶ ὑπερηφανεύεται, διότι κατώρθωσε νὰ καταστρέψη τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, τὸν ἄνθρωπον. Λησμονεῖ ὅμως ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ὑπερηφανείας καὶ πάσης σκοτεινῆς σκέψεως ὅτι δι᾽ ἕνα Δημιουργὸν δὲν ὑπάρεχι ἀπώλεια πραγματική. Ἡ κέραμος εἰμπορεῖ νὰ θραυσθῆ εἰς μύρια τεμάχια, ἀλλ᾽ ὁ Κεραμεὺς δὲν ἔχει νὰ χάση τίποτε. Δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἀρπάση ἀμέσως μίαν δρᾶκα πηλοῦ καὶ ἐκ τούτου νὰ δημιουργήση ὡραιότερον, ἡθικώτερον, πνευματικώτερον ἐντελέστερον ὄν, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀνώτερον δημιούργημα.

Την πρώτην γυναϊκα παρασύρει ὁ Σατανᾶς εἰς τὴν ὀλισθηρὰν κατωφέρειαν τῆς άμαρτίας καὶ μετ' αὐτῆς παρασύρεται ὁ ᾿Αδὰμ καὶ αἱ μέλλουσαι γενεαί. Ἡ άμαρτία άπλώνει τὸ κράτος της μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀποτέλεσμα αὐτῆς εἶναι ὁ θάνατος. Τὸ πρῶτον ζεῦγος, γενόμενον ἐν παραβάσει, ἐκβάλλεται τῆς τρυφῆς τοῦ Παραβείσου καὶ αἰσθάνεται ἑαυτὸ ἀπορφανισμένο τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Θεοῦ, γυμνὸν καὶ ὑπόλογον πρὸ τῆς ἐλεγκτικῆς τοῦ Θεοῦ φωνῆς. Τὸ φῶς τοῦ Παραβείσου διεδέχθη σκότος ψυχῆς καὶ διανοίας, τὴν χαρὰν ἡ λύπη, τὴν φαιδρότητα ἡ μελαγχολία, τὴν ἀθωότητα καὶ ἀγνότητα τῆς σκέψεως ἡ πονηρία,

ή τάσις πρὸς τὸ κακόν, ὁ ἔρως πρὸς τὴν ἁμαρτωλὴν ζωήν.

'Ο Θεὸς ἀφήνει τὸν ἄνθρωπον νὰ στροβιλισθῆ, ἀφοῦ μόνος τὸ ἠθέλησεν, ἐπὶ αἰῶνας μέσα εἰς τὴν σφοδρότητα τῶν ἀνέμων τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν· νὰ εἰσέλθη εἰς ὅλα τὰ βασίλεια τοῦ ἡδονισμοῦ, καὶ ἀφοῦ κορεσθῆ ἀπὸ ὅλα τὰ ἀπατηλὰ καὶ φευγαλέα ὄνειρα νὰ ἀναμείνη τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν Πατέρα-Θεόν ἐπιτρέπει ὁ Θεὸς νὰ ἐκδηλωθῆ ἡ ἐλευθέρα θέλησις τοῦ ἀνθρώπου, διότι ἐλεύθερον καὶ λογικὸν πλάσμα ἐξῆλθεν ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Δημιουργοῦ, ὡπλισμένος μὲ κρίσιν ἰσχυρὰν καὶ νοῦν.

Ο ἄνθοωπος εἰς τὴν πάλην του μὲ τὴν ἰδέαν τοῦ κακοῦ δὲν ἴσχυσεν νικᾶται καὶ φέρεται ἀθούμενος ὑπὸ ἀκατασχέτου τινὸς δυνάμεως εἰς τὸ χεῖλος μιᾶς ἀδύσσου καὶ ρίπτεται εἰς τὸ χάος χωρὶς ἐλπίδα διασώσεως. Ὁ Θεὸς ἀποφασίζει ἐν τούτοις νὰ ἀλλάξη τὸ ἀνθρώπινον γένος, νὰ ἀλλάξη τοῦτο ὡς ράκος πεπαλαιωμένον. Καὶ διὰ μέσου ἑνὸς κατακλυσμοῦ ἐξαφανίζει αὐτό. Ὁ Νῶε μὲ τὸ περιεχόμενον τῆς Κιβωτοῦ του ἡτο ἀρκετὸς διὰ νὰ δημιουργηθῆ ἐκ νέου νέα γενεὰ ἀνθρώπων ὅπου μετὰ πόροδον αἰώνων ὅλαστάνει ἡ ἡθικωτέρα, ἡ πνευματικωτέρα, ἡ Θειοτέρα, ἡ άγιωτέρα γυναικεία φύσις ποὺ ὑπῆρξε ποτέ, ἡ Π α ν α γ ί α Π α ρ θ έ ν ο ς εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ᾿Αρχιστράτηγος Γαθριὴλ θείφ νεύματι εὐαγγελίζεται τὴν μέλλουσαν δι᾽ αὐτῆς ἐνσάρχωσιν τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

"Εποεπε καὶ πάλιν ὁ Θεὸς-Πατὴο νὰ προσέξη τὸ πλάσμα Του, ἔποεπε νὰ ἐπέμθη αὐτὸ τοῦτο τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ, νὰ κατέλθη ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς μίαν ἄλλην γυναῖκα ἐπίγειον μὲν ἡγιασμένην ὅμως ἐκ κοιλίας μητρός, λευκοτέραν χιόνος μὲ ἀπαράμιλλον άγνότητα ψυχῆς, μὲ ἐκπλήττουσαν καθαρότητα σκέψεως, μὲ ὑπερβάλλουσαν ἡθικὴν ἀκτινοβολίαν, διὰ νὰ δώση εἰς τὸν κόσμον τὸ ἰσχυρὸν ἐκεῖνο ἀντίδοτον δι' οῦ θὰ ἐσταμάτα ὁ χειμαρρώδης τῆς ἁμαρτίας ροῦς καὶ θὰ ἐσώζετο ὁ ἄνθρωπος. Ἡ Θεοτόκος συλλαβοῦσα διὰ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ 'Αγίου Πνεύματος ἐμφανίζει εἰς τὸν κόσμον Θεὸν ὑπὸ μορφὴν ἀνθρώπου.

Ή ἐπὶ γῆς ἐμφάνισις τοῦ Θεανθρώπου ἀποτελεῖ δίστομον ρομφαίαν συστρεφομένην εἰς τὰ ἔγκατα τοῦ Ἑωσφόρου. Ἡ δύναμις τοῦ σκότους τρίζει τοὺς ὀδόντας, φρυάττει, ἀλλὰ παραλύει εἰς τὸ τέλος. Τὸ σκότος τῆς άμαρτίας
ὑποχωρεῖ πρὸ τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ τοῦ ὁποίου καὶ
μόνη ἡ ἐμφάνισις κρατεῖ εἰς ἀπόστασιν τὸ κακόν.

Ή Παναγία Παρθένος ἀποβαίνει ἐπὶ γῆς Μήτηο Θεοῦ, Μήτηο Ζωῆς καὶ Φωτός, Πηγὴ ἐξ ῆς προῆλθεν ἡ τελειοτέρα καὶ θειοτέρα καὶ ἀγιωτέρα διδασκαλία περὶ τοῦ ἐπὶ γῆς προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς πέραν τοῦ τά-

φου ζωής.

'Ο Θεὸς-Πατὴρ ἀποκαλύπτων τὴν προαιώνιον Αὐτοῦ Βουλὴν εἰς τὴν άγίαν κόρην τοῦ Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, καταπλήσσει μὲν ταύτην διὰ τοῦ μυστηρίου καὶ συνέχεται Αὕτη φόδω πρὸ τοῦ οὐρανίου ἀγγελιαφόρου, ἀλλὰ καὶ δίδει Αὐτῆ συγχρόνως τὸ ὑπέροχον μήνυμα ὅτι «εὕρε χάριν παρὰ τῷ Θεῷ» καὶ ἤξιώθη νὰ γίνη Μήτηρ Θεοῦ.

Έὰν διὰ τὸν 'Ορθόδοξον ἡ ἀγγελία αὐτὴ ἀποτελῆ τὸ ἀρραγὲς θεμέλιον, ἐφ' οὖ θὰ στηρίζεται τὸ μέγα οἰχοδόμημα τῆς Χριστιανιχῆς διδασκαλίας, ἢ τὴν ρίζαν μιᾶς γιγαντώδους δρυός, τῆς ὁποίας τὸ φύλλωμα καὶ οἱ κλάδοι πρόκειται νὰ σκιάσουν πολλὰς γενεὰς καὶ ἀπὸ τῶν κλώνων τῆς ὁποίας θὰ ἀντηχοῦν τὰ ὡραιότερα μελφδήματα τῶν πλέον καλλικελάδων τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀηδόνων ἀπανταχοῦ

τῆς ὑδοργείου, ὡς θρησκείας ὀρθῆς, θρησκείας ἀληθινῆς, θρησκείας ζώσης, θρησκείας ἀθανάτου, θρησκείας τῆς ἀνθομότητος, δι' ἡμᾶς ὅμως τοὺς ὁμογενεῖς ἔχει διπλῆν τὴν ἔννοιαν συνδέει δύο μεγάλα ἰδανικὰ τῆς ζωῆς τοῦ "Ελληνος. Τὰ μεγαλείτερα, τὰ διαρκέστερα, τὰ ὑψηλότερα, τὰ άγιώτερα. Τὸ ἰδεῶδες τῆς θρησκείας του καὶ τὸ ἰδεῶδες τῆς πατρίδος του. Διὰ τοῦ πρώτου εὐρίσκει τὴν θρησκείαν ἐκείνην διὰ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ καυχᾶται, τὴν θρησκείαν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀληθείας, καὶ άρπάζει πρῶτος τὴν εὐτυχίαν νὰ λέγεται 'Ορθόδοξος Χριστιανός. Διὰ τοῦ δευτέρου ἐπιτυγχάνει τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος του, τῆς μικρᾶς μὲν ἀλλὰ τρισενδόξου 'Ελλάδος, ἀπὸ τοῦ δράχου τῆς ὁποίας ἀντιλαλοῦν τὰ δυνατώτερα πνεύματα τῆς φιλοσοφίας, τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης. Καὶ διὰ τοῦτο καυχᾶται λεγόμενος 'Έλλην.

Ή Δύσις παρ' ὅλην τὴν οἰχονομιχήν της ἰσχὺν καὶ τὴν ἔκτασίν της ἀδυνατεῖ νὰ γεννήση Σωκράτας, Πλάτωνας, 'Αριστοτέλεις, Περικλεῖς, Μιλτιάδας, Φωκίωνας, 'Επαμεινώνδας, Φειδίας, Πραξιτέλεις καὶ τόσας ἄλλας διανοίας καταπλησσούσας εἰς παραγωγὴν φιλοσοφίας, τέχνης, γραμμάτων, ἐπιστήμης.

'Η Δύσις λαμβάνουσα έν τούτοις τὸ πῦρ τῶν 'Ελληνικῶν γνώσεων ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ 'Ολύμπου ὡς ἄλλος Προμηθεύς καὶ σπεύδουσα μεταλαμπαδεύει τοῦτο εἰς τὰς χώρας αὐτῆς. Ἡ ἀθάνατος Ἑλληνική γλῶσσα ἐμπνευσμένον δργανον διά την συνομιλίαν Θεων μεταφέρεται άπανταχοῦ τῆς Δύσεως, διδάσκεται, ἀναλύεται καὶ παρέγεται ὡς βάσις πάσης πνευματικής προόδου. Τὸ κάλλος τής Έλληνικής μυθολογίας θαυμάζουν οί σοφοί τῆς Δύσεως καὶ ὁμολογοῦν ότι φαντασία ανθρωπίνη οὐδέποτε οὐδαμῶς ὑπερέβη εἰς ύψος την Έλληνικην τοιαύτην. Θεοποιήσαντες τὰς διαφόρους δυνάμεις της φύσεως οἱ ἀθάνατοι ἡμῶν πρόγονοι, ὑπεχρέωσαν τούς λοιπούς λαούς τῆς ἐποχῆς των νὰ ἀναγνωρίσωσιν ότι τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐγεννήθη προνομιοῦχον, ή δὲ 'Αθηνᾶ ή Θεὰ τῆς Σοφίας καὶ τῶν γραμμάτων κατοικεῖ τὸ κλεινὸν ἄστυ, ἔξελθοῦσα πάνοπλος ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός. 'Ο ἱερὸς τῆς 'Ακροπόλεως βράχος διαλαλῶν τὴν άθάνατον Έλληνικήν τέχνην, διατηρών παρά την δύναμιν τοῦ χρόνου τὴν αἴγλην τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ μεγαλείου, σαλπίζει πρός όλους τούς ξένους θαυμαστάς αὐτοῦ, ὅτι ὁ Παρθενών καὶ ὁ Ναὸς τῆς ᾿Απτέρου Νίκης καὶ τόσα ἄλλα προϊόντα τῆς ἀθανάτου Ἑλληνικῆς σμίλλης τυγχάνουσι άνυπερβλήτου κάλλους καὶ ἀξίας καὶ ὅτι πᾶσα ἄλλη τέχνη πρό ἢ μετὰ Χριστὸν ἀτενίζει μετὰ δέους τὴν Ἑλληνικὴν τέχνην.

Nassau, Bahamas

Οἰκονόμος ΘΕΟΔΩΡΟΣ Θ. ΣΠΙΡΤΟΣ

ZHTOYNTAI

'Αντιπρόσωποι, ὅπως ἀνανεώνωσι συνδρομητὰς τοῦ «'Ορθοδόξου Παρατηρητοῦ» καὶ ἐγγράφωσι νέους τοιούτους, ἐπ' ἀμοιβῆ. Μόνον οἱ φέροντες ἐγγύησιν παρὰ τοῦ 'Ιερατ. Προϊσταμένου τῆς ἐνορίας των δύνανται νὰ ἀποταθοῦν.

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΜΑΣ

ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ

Κόρη μου,

Ή γυνὴ διὰ νὰ προσελχύση εἰς τὴν οἰχογενειαχὴν ἑστίαν τὸν σύζυγόν της καὶ πατέρα τῶν τέχνων της, πρέπει νὰ εἶνε ἀρεστὴ καὶ εὐχάριστος καὶ εὐπαρουσίαστος καὶ ἡμπορεῖ νὰ τὸ κατορθώση χωρὶς πολὺν κόπον.

"Ας ἐκλέγη καὶ διὰ τὴν κατ' οἶκον περιβολὴν χρωματισμοὺς σοβαροὺς καὶ μεγαλοπρεπεῖς καὶ άρμόζοντας πρὸς τὸ ὅλον περιβάλλον, ἄς κτενίζη τὴν κόμην της κατὰ τρόπον ἀνεπιτήδευτον καὶ προσδίδοντα εἰς τὴν ὅλην ὄψιν της ἔκφρασιν γλυκυτέραν καὶ ἄς εἶναι εὕχαρις, ταπεινὴ καὶ ἐξαιρετικῶς ὑπομονητική.

'Αντὶ ὅλων τούτων τί κάμνουν συνήθως αἱ γυναῖκες! 'Ενῷ λατρεύουν τοὺς ἄνδρας των, δὲν συλλογίζονται πῶς νὰ φανοῦν εὐχάριστοι. Παραμελοῦν τελείως τὴν κατ' οἶκον ἐμφάνισίν των. 'Αφαιροῦν κάθε γλυκεῖαν ἔκφρασιν ἀπὸ τῆς μορφῆς των, ἀφήνουν κάθε χάριν τοῦ παραστήματός των, παρουσιάζονται πρὸ τῶν συζύγων των «ὅπως-ὅπως».

Καὶ ὅμως ἡ κατ' οἶκον εὕσχημος ἐμφάνισις εἶνε ἐπιδε- δλημένη, κόρη μου. Ἔχει μάλιστα ὑποχρέωσιν ἡ ἔγγαμος, ὅπως σύ, γυναῖκα νὰ παρουσιάζεται ὅσον ἡμπορεῖ φιλοκαλώτερον στολισμένη εἶς τὰ μάτια ἐκείνου ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ ἀχώριστος σύντροφος τῆς ζωῆς της, «ὁ ἐ κ Θ ε ο \tilde{v} » δοσμένος εἶς αὐτὴν διὰ τῶν εὐχῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Θὰ τὴν ἀγαπῷ τότε ὁ σύζυγός της καλύτερον, περισσότερον, διαρκέστερον. Ἐνῷ ἄν παραμελήση ὅλα τὰ θέλγητρά της τὰ προσωπικά, ὅσον καὶ ἄν προσπαθήση νὰ καταστήση ἄνετον καὶ εὐχάριστον τὴν οἰκογενειακήν του ζωήν, εἶνε κίνδυνος μήπως δελεασθῷ ἀπὸ ἄλλην ἐπιτηδειοτέραν, πρὸ παντὸς σήμερον εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ὅπου ζῶμεν.

Δυνατὸν καὶ νὰ μένη πιστὸς εἰς τὴν σύζυγόν του, ἀλλὰ θὰ τὸν κρατῆ τὸ καθῆκον μόνον, ἐνῷ πρέπει νὰ τὸν κρατῆ τὸ κα θ ῆ κον κα ὶ τ ὸ θ έ λ γ η τ ρ ο ν. Ἡ γυνὴ πρέπει καὶ νὰ θέλγη τὸν ἄνδρα της, νὰ φαίνεται εἰς τὰ μάτια του οὐδεμιᾶς ἄλλης ὑπολειπομένη ὡς πρὸς τὴν εὐπρέπειαν καὶ μειλιχιότητα.

Γυνή ἀμελοῦσα ὅλως διόλου ξαυτήν κατ' οἶκον, ἀκτένιστος, ἀπρεπής, γρινιάρα, δὲν ἔχει ἀσφαλῆ τὴν εὐτυχίαν τοῦ μέλλοντος καὶ ἐὰν ἀκόμη προσωρινῶς φαίνεται εὐτυχής.

Διατὶ λοιπὸν ἡ γυνὴ πρέπει νὰ καταβάλλη κάθε φροντίδα διὰ νὰ ἀναδείξη τὴν χάριν καὶ τὴν καλλονήν της; Δι' ὅλον τὸν ξένον, τὸν ἀδιάφορον κόσμον; Καὶ διὰ τὸν ἄνδρα της ὅχι; Διατὶ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν καὶ ὑποδοχῶν, τόση ἔξαψις καὶ φιλαρέσκεια καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἡρέμου, τῆς εὐτυχοῦς οἰκογενειακῆς ζωῆς τίποτε; Τότε τὸ χειρότερον φόρεμα τότε τὸ χειρότερον ὑπόδημα τότε τὸ χειρότερον κτένισμα, δύο πλεξίδες εἰς τὴν κορυφὴν τῆς κεφαλῆς ὅπως-ὅπως.

"Όχι, ὄχι, κόρη μου. 'Η κατ' οἶκον εὐπρέπεια καὶ χάρις εἶνε ὅχι μόνον ἐπιτετραμμένη, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεωτική.

Η ΜΗΤΕΡΑ ΣΟΥ

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑ-ΛΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΦΩΤΟΒΟΛΟΝ Φάρον τῆς 'Ορθοδοξίας καὶ τῶν Γραμμάτων τῆς 'Ομογενοῦς Φυλῆς ἐν 'Αμερικῆ, ὀνομάζει τὸ ἐν POMFRET Ἱεροδιδασκαλεῖον ἐνθουσιώδης καὶ σοβαρῶς παράγων τῆς μεγαλωνύμου Κοινότητος Λ, ἐπ' εὐκαιρία τῆς Σχολικῆς Τελετῆς τοῦ ἐν λόγω Ἱδρύματος κατά τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν. Πραγματικώς, αί έκφωνηθεῖσαι ὁμιλίαι κατὰ τὴν τελετὴν καὶ αἱ διάφοροι ἀνακοινώσεις σχετικώς μὲ τὴν γενομένην καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο θαυμασίαν ἐργασίαν ἀπέδειξαν πέραν άμφιβολίας ὅτι ἡ Σχολὴ τοῦ POMFRET προώρισται ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος νὰ παρουσιάση ψηλαφητά τὰ ἀποτελέσματά της, δικαιολογούσα ὅχι μόνον τοὺς ἀτρύτους κόπους τῶν διοικούντων αὐτὴν ἀλλά καὶ τῶν πολλῶν δωρητῶν, εὐεργετῶν καὶ συνεργατων της. Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις καὶ μὲ αὐτὰς τὰς χρηστὰς ἐλπίδας ἀπῆλθον ἀπὸ τὸν ἀργυροκέντητον λόφον τοῦ Πόμφρετ Σέντερ οἱ πολυπληθεῖς φιλόμουσοι καὶ φιλογενεῖς ἐπισκέπται οἱ ὁποῖοι παρηκολούθησαν τὴν σχολικήν τελετήν τῆς 11ης 1ουνίου. Σπείρεται πράγματι ό καλὸς σπόρος εἰς γῆν ἀγαθωτάτην καὶ δὲν θὰ ἀργήσουν νὰ φανοῦν ἐντὸς 2 ή 3 ἐτῶν τὰ πλέον συγκεκριμένα των ἀποτελεσμάτων. Ἡ πλουσία καὶ ἄφθονος συγκομιδή τῶν ὡραίων πνευματικῶν καρπῶν ἐκ μέρους τῆς ἐνταῦθα ὁμογενείας ἀσφαλῶς δὲν ἀπέχει πολύ. Τὸ γνωρίζομεν όλοι μας.

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ

ΑΑ είνε πολύ πλησιέστερον πρός τὴν ἐπιτυχίαν τὸ Βατικανὸν ἐάν, ἀντὶ νὰ καταβάλλη προσπαθείας διὰ νὰ ἐπιτύχη συνεργασίαν μερικών μεγάλων ἐθνών, στρέψη όλην του τὴν προσοχὴν διὰ νὰ ἄρη τὰς τρομεράς άλλως τε διαφοράς μεταξύ τῶν διαφόρων Καθολικῶν Κρατῶν. Ἡ Γαλλία, ἡ Ἱταλία, ἡ Ἱσπανία καὶ ἡ Πορτογαλία λόγου χάριν είνε Καθολικά Κράτη καὶ ἐν τούτοις έχουν μεγάλας έθνικὰς διαφοράς καὶ παρεξηγήσεις ἀναμετωξύ των. Ἐὰν ἐπιθυμῆ νὰ ἀναλάβη τὸν ρόλον τοῦ ἡθικοῦ ρυθμιστοῦ τῶν πραγμάτων τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ φέρη εἰς αἴσιον τέλος τὸ ἔργον τοῦτο, ἄς προσπαθήση νὰ συμβιβάση τὸν ἀντιμαχόμενον Καθολικόν κόσμον τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Κατ' ἄλλον τρόπον ἐνεργοῦν, τὸ Βατικανὸν τῆς Ρώμης ὅχι μόνον οὐδεμίαν θὰ ἔχῃ ἐπιτυχίαν, ἀλλὰ θὰ προκαλέσῃ—ἐὰν δὲν προὐκάλεσεν ήδη—τὴν κρυφίαν ἀντίδρασιν τόσον τῶν μεγάλων Κρατῶν ὅσον καὶ τῶν μικρῶν. Πρὸ παντὸς θὰ ἔπρεπε νὰ πείση τοὺς Μεγάλους τῆς Ρώμης, τούς Πολιτικούς "Αρχοντας, νὰ σκεφθοῦν καὶ νὰ ἐνεργήσουν πολύ διαφόρως παρ' ό,τι έως τώρα έκαμον. Αύτὴ ἡ προσπάθεια θα ἦτο ἡ πρακτικωτέρα καὶ ἡ συμφωνοτέρα πρός τὰς ἀπόψεις ένὸς ᾿Αρχηγοῦ μιᾶς πολυπληθοῦς 'Οργανώσεως, ὅπως εἶνε ὁ Καθολικισμός. "Αλλως

δλαι αξ άλλαι μεγαλοπράγμονες ἐνέργειαι θὰ εἶναι μάταιαι. Ἡ ἔναρξις ἀπὸ τοῦ οἴκου μας φέρει πάντοτε μεγαλυτέρας ἐπιτυχίας. Αὐτὸ παρετηρήθη πλειστάκις.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ ΑΝΑΚΤΩΝ

ΕΙΝΕ έξαιρετικώς ένθαρρυντικόν νὰ βλέπη κανείς έξέχοντα πρόσωπα νὰ προσεύχωνται έν μέσφ ἄλλων ταπεινών ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ, 'Ο κατ' ἐπανάληψιν ἐκκλησιασμός των ἐπισκεπτων βασιλέων τῆς ᾿Αγγλίας κατά τὰς τελευταίας Κυριακὰς ἐν τῷ Ἐπισκοπιανῷ Ναῷ τοῦ HYDE PARK τῆς Νέας Ύόρκης καὶ ἀλλαχοῦ ἔδωκεν ώραῖον παράδειγμα εὐσεβείας ὄχι μόνον πρὸς ὅλους ὅσοι παρηκολούθησαν τὸ γεγονός, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον πρὸς ὅλους τοὺς ᾿Αμερικανοὺς καὶ Καναδούς. Διότι ὅταν Βασιλεῖς καὶ Βασίλισσαι ἐκκλησιάζωνται τακτικώς καὶ ὄχι ἐρασιτεχνικώς, συνδέονται καὶ ψυχικώς πλέον μὲ τοὺς λαούς των καὶ θέτουν πρὸ αὐτῶν τὸ ὡραιότερον δίδαγμα ὅτι ἀναθέτουν τὴν ἐμπιστοσύνην των καὶ τὰς ἐλπίδας των πρὸς Ἐκείνον ὁ Ὁποίος είνε ὁ Βασιλεύς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς. Δημοσίως, έπὶ τῶν γονάτων των, ἐκζητοῦν καὶ αὐτοί ἀπὸ τὸν Θεόν νὰ φωτίζη πάντοτε τόσον αὐτοὺς ὅσον καὶ τοὺς λαούς καὶ τούς ἰδιώτας ὥστε, ὡς πραγματικοὶ ἀδελφοί, άνεξαρτήτως έθνικότητος ή δόγματος, νὰ ζοῦν ἐν άρμονία καὶ ἀγάπη, μακράν ἀπὸ παρεξηγήσεις καὶ πολέμους. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον έρμηνεύομεν τὰς ἐπανειλημμένας γονυκλισίας τῶν "Αγγλων 'Ανάκτων πρὸ τῶν Ἱερῶν Θυσιαστηρίων κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας.

- * ΕΝΟΧΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

FINE τελείως ἀστήρικτος ή δικαιολογία μερικών οί όποῖοι φαντάζονται, ὅτι θὰ ἣτο δυνατὸν νὰ ἀντικαταστήσουν τὴν μετάβασιν εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναούς, τὴν αὐτοπρόσωπον ἀκρόασιν τοῦ κηρύγματος καὶ τὴν παρακολούθησιν τῆς Θείας Λειτουργίας, διὰ τῆς ἀπὸ ραδιοφώνου ἀκροάσεως διαφόρων Θρησκευτικών Τελετῶν καὶ Θρησκευτικων Συναυλιῶν. Διότι ἡ μετάδοσις θρησκευτικών συναισθημάτων διά του ραδιοφώνου γίνεται μόνον διὰ τοὺς ἐν ἀσθενεία κατακειμένους, διὰ τούς ναυτικούς καὶ διὰ τούς ἐν τοῖς νοσοκομείοις, οἱ όποῖοι δὲν δύνανται αὐτοπροσώπως νὰ παρακολουθήσουν τὴν Ἱερὰν Λειτουργίαν, ὁσονδήποτε καὶ ἄν θέιουν. ή ἀπὸ ραδιοφώνου μετάδοσις θρησκευτικών συγκινήσεων δὲν είνε διὰ τοὺς ὑγιεῖς ἀνθρώπους. Αὐτοὶ πρέπει πάση θυσία να παρευρίσκωνται προσωπικώς είς τὰς Ἱερὰς Λειτουργίας καὶ λοιπὰς θρησκευτικὰς Τελετάς τῆς Ἐκκλησίας ἐὰν θέλουν νὰ λέγωνται καὶ νὰ είναι άληθείς Χριστιανοί και όχι μόνον κατ' όνομα. Τὸ ραδιόφωνον, καλόν κατά τὰ ἄλλα καὶ θαυμάσιον, δὲν δύναται νὰ ὑποκαταστήση τὰς θρησκευτικὰς 'Ακολουθίας, ὅπως εἶνε πολὺ εὔκολον νὰ τὸ ἀντιληφθῶμεν. Ἡ νωχέλεια καὶ ἡ δυσκινησία δὲν πρέπει νὰ φθάνη μέχρι τοιούτου σημείου ώστε νὰ φαντάζωνται μερικοί-έστω καὶ ἐλάχιστοι—ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ θίξωσι μερικὰ ζητήματα περὶ τῶν ὁποίων οὔτε καὶ ἀπλοῦς λόγος εἶνε δυνατόν νὰ γίνη, ὅσον δήποτε καὶ ἄν ὑποτεθῆ ὅτι προώδευσεν ή σύγχρονος άνθρωπότης είς άλλα σημεία.

'Αρχιμ. Γερμ. Πολυζωίδου

OAMBON

Κυριακή Η΄ Ματθαίου, 23 Ίουλίου 1939

TI EINE OIKONOMIA;

'Απὸ ἕν θαῦμα — Συναγάγετε τὰ περισσεύματα:—Μήτι ἀπόληται,—' Ορισμὸς Οἰχονομίας.—Τὰ κακὰ τῆς σπατάλης.—'Η οἰκονομία συνέπεια ἐκπολιτισμοῦ.—Τί λέγει ἡ Παλ. Διαθήκη.—Τί ἔγραφεν ὁ Σοφὸς Σολομὼν περὶ οἰκονόμου.—Χριστιανισμὸς καὶ Οἰκονομία.—
Τί ἔκαμεν ὁ 'Απόστολος Παῦλος.—'Η οἰκονομία δημιουργεῖ ἀνεξαρτησίαν.—Δίδει ἐπιδολήν.—' Ἐκεῖνος ποὺ ζῆ οἰκονομικὰ ποτὲ δὲν θὰ γίνη πτωχός.—'Η οἰκονομία προάγει ''Εθνη.—Ζάππας, 'Αδέρωφ, Συγγρός.—Κάρνεγκι, Ροκφέλερ—Κτίριον Woolworth.

«"Εφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν καὶ ηραν τὸ περισσεῦον.—(Ματθ. ΙΔ΄, 20.)

ΣΥΝΑΓΑΓΕΤΕ ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΕΥΣΑΝΤΑ

Πολύς κόσμος, λέγει ή σημερινή Εὐαγγελική περικοπή, επήγε ν' ἀκούση πολύτιμα διδάγματα ἀπὸ τὸ γλυκὸ στόμα τοῦ Θείου Διδασκάλου τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης. 'Αφήκαν τὰ χωριά των καὶ προυχώρησαν πρὸς τὰ μέρη ὅπου ἦτο ὁ Χριστός. "Ήθελον ν' ἀκροασθοῦν τὴν θείαν διδασκαλίαν Του.

"Οσοι ἀπὸ ἡμᾶς ἔτυχε νὰ μελετήσωμεν ἐπὶ τόπου τὰς τοποθεσίας ἐκείνας τῆς γραφικῆς Γαλιλαίας ἡμποροῦμεν περισσότερον καὶ καλλίτερον νὰ ἐκτιμήσωμεν πόσον ἡ ὡραία φύσις τῆς Παλαιστίνης καὶ ὁ ἑλκυστικὸς καταρτισμὸς τῶν μικρῶν ἐκείνων 6ουνοσειρῶν συντελεῖ εἰς τὸ νὰ δεχθῆ κανεὶς εὐκολώτερον τὰς θείας ἀληθείας.

Ό Χριστὸς εὐσπλαγχνισθεὶς τὸν κόσμον ἐκεῖνον ποὺ ἔτρεξε κατόπιν Του τοὺς ὡμίλησε καὶ ἐθεράπευσε καὶ τοὺς ἀρρώστους των Διὰ νὰ δείξη δὲ ὅτι αὐτὸς εἶνε ὁ χορηγὸς καὶ τῆς ἀΰλου καὶ τῆς ὑλικῆς εὐδαιμονίας, ἡ δύναμις ἡ συντηροῦσα, ἔκαμε τὸ θαῦμα ἐκεῖνο τῆς διαθρέψεως τῶν τόσων ἀκροατῶν του ὅπως ἀναφέρει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον.

«ΜΗ ΤΙ ΑΠΟΛΗΤΑΙ»

Θὰ ἤθελον μερικὰς λέξεις τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς Περικοπῆς νὰ τονίσω, χάριν τῶν ἀγαπητῶν μου ἀναγνωστῶν, ἰδιαιτέρως:—Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων». Αὐτὰ λέει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος. 'Ο δὲ Ἰωάννης περὶ τῆς ἰδίας ὑποθέσεως γράφων, ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς γύρω του: «—Σ υ ν α γ ά γ ε τ ε τὰ περισσεύσαντα ἴνα μήτι ἀ π ό λ η τ α ι. » (Ἰωάνν. 6, 12) Μαζεύσατε δηλαδὴ τὰ περισσεύματα διὰ νὰ μὴ χ α θ ῆ τ ί π ο τ ε. 'Απὸ τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς διδασκόμεθα τὸ μάθημα τῆς Ο ὶ κ ο ν ο μ ί α ς. Καὶ ἀξίζει, ἐπὶ τῆ εὐκαιρία ταύτη, ν' ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸ κοινωνιολογικὸν αὐτὸ θέμα, ἀναπτύσσοντες σήμερον μὲν τί εἶνε οἰκονομία, εἰς δὲ τὸ προσεχὲς φύλλον πῶς πρέπει αὕτη νὰ ἐξασκῆται.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΕΙΝΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ σπατάλη, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὴν ἄσκεπτον καὶ ἀσυλλόγιστον δαπάνην χρήματος ἢ ἄλλου πολυτίμου πράγματος, γίνεται μάστιξ τοῦ ἀνθρώπου διότι τὸν ρίπτει εἰς «πειρασμούς καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλάς». 'Αλλὰ καὶ ἡ πτωχεία εἶνε ἐξ ἴσου δύσκολος, διότι ὁ πτωχός, ὁ μὴ ἔχων μάλιστα δυνατὸν χαρακτῆρα καὶ θέλησιν σταθεράν, δὲν ἡμπορεῖ πολλάκις νὰ διατηρήση τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικήν του ἀνεξαρτησίαν καὶ γίνεται συχνάκις ἕρμαιον τῶν μικροβούλων θελήσεων τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου, ὅπως πολλάκις βλέπομεν.

Εἰς τὸ μέσον τῶν δύο αὐτῶν κοινωνικῶν πληγῶν, τῆς σπατάλης καὶ τῆς πτωχείας, εὐρίσκεται ἡ ο ὶ κ ο ν ο μ ί α ἡ λογικὴ καὶ σώφρων. Καὶ αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ ἐξοδεύῃ χρήματα ἢ ἄλλο τι, ἀλλὰ νὰ ἐξοδεύῃ ταῦτα μὲ τάξιν καὶ προσοχήν. Νὰ ἔχη δηλαδὴ σύστημα ὁ ἄνθρωπος καὶ νὰ κανονίζη τὰς ὑποθέσεις του μὲ σύνεσιν καὶ φρόνησιν, ἀποφεύγων τὴν ἀπερίσκεπτον σπατάλην καὶ τὰς περιττὰς καὶ ἀσυλλογίστους δαπάνας διὰ νὰ μὴ περιπέσῃ κατ' ἀνάγκην κατόπιν εἰς τὴν ὀχληρὰν καὶ δυσδάστακτον πτωχείαν.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Εΐνε φανερὸν ὅτι ἡ οἰχονομία συνεβάδιζε πάντοτε μὲ τὸν πολιτισμὸν ἑνὸς λαοῦ. ৺Οταν ὁ ἄνθρωπος ἡτο ἀπολίτιστος δὲν ἐφρόντιζε καθόλου περὶ οἰκονομίας. Ἡρκεῖτο άπλούστατα εἰς τὸ νὰ ἱκανοποιήση πρὸς στιγμὴν τὸν ἑαυτόν του ὅπως-ὅπως. Δὲν τὸν ἔμελε διὰ τὴν αὔριον. Ἔροεπεν ἐκ φύσεως πρὸς τὴν σπατάλην.

Μόλις ὅμως ἤοχισε νὰ ἐκπολιτίζεται, ἤοχισε καὶ νὰ ἐξασκῆ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὴν οἰκονομίαν. Καὶ διὰ νὰ μὴ περιπέση εἰς τὴν πτωχείαν, εἰς τὴν ἐξασθένησιν καὶ εἰς τὴν ὑποδούλωσιν ὑπὸ τὰς ἄλλας φυλὰς ἤρχισε νὰ φυλάττη κάθε τι ποὺ τοῦ ἐπερίσσευεν. Εἶνε παράξενον, ἀλλ' ἀληθὲς ἐὰν λεχθῆ ὅτι ἤνοιγε λάκκους 6αθεῖς καὶ ἔκρυπτε πολλὰ πράγματα διὰ νὰ τὰ μεταχειρισθῆ ἀργότερον ὅταν θὰ τοῦ παρουσιάζετο ἀνάγκη. Μέχρις ἐνὸς κάμνουν τοῦτο σήμερον μερικὰ ζῶα. Πολλὰ χρήσιμα εἴδη ποὺ ἀνακαλύπτονται εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τελευταίως,, ἔπειτα ἀπὸ τόσας χιλιάδας χρόνια, θὰ ἔλεγα ὅτι ὀφείλονται καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς οἰκονομίας ποὺ εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐπικρατῆ καὶ μεταξὺ τῶν ἀργαίων λαῶν.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΥΝΟΕΙΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΑΙΑΘΗΚΗΣ

Έὰν φυλλομετρήσωμεν τὰς σελίδας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης θὰ πεισθῶμεν ὅτι καὶ ἐκεῖ, τὸ πνεῦμα τῆς καλῶς ἐννοουμένης οἰκονομίας ηὐνοήθη. Οἱ διάφοροι "Αγιοι Προφῆται ἐκάκιζον καὶ ἤλεγχον πολλάκις τοὺς ἀνθρώπους διαφόρων ἐποχῶν ὁσάκις ἔβλεπον αὐτοὺς σπαταλῶντας τὰς δυνάμεις των ἢ τὰ χρήματά των ἢ τὰ πράγματά των ἀσκόπως. 'Ο δὲ σοφὸς Σολομὼν ἀφιέρωσε πολλὰς γραμμὰς εἰς τὰ θεόπνευστά του ἔργα διὰ νὰ καταδείξη πόσον εὐεργετικὴ εἶνε αὕτη.

Μεταξὺ ἄλλων λέγει τὰ έξῆς χαρακτηριστιχὰ ὁ Σολομών:—«Πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν καὶ μάθε ὡς ἐργά-

τις ἐστί». (Παροιμ. $\Sigma T'$ 4). «Έν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεστι περισσόν» (Παροιμ. $I\Delta'$ 17.) Εἰς δὲ τὸ 31ον κεφάλαιον τῶν Παροιμιῶν, τονίζει πόσον πλουσία καὶ πόσον εὐτυχισμένη εἶνε ἡ οἰκία τῆς οἰκονόμου γυναικὸς καὶ πόσον εὐδαίμων εἶνε ὁ σύζυγος ὁ ὁποῖος ἔχει γυναῖκα σκεπτικὴν καὶ μὴ σπάταλον.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΥΝΟΕΙΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

"Ας ἔλθωμεν τόρα εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Βλέπομεν ὅτι οὕτος συμπαθέστατα διέχειτο πρὸς τὴν κοινωνικὴν ἀρετὴν τῆς Οἰκονομίας. Μᾶς τὸ δειχνύει τοῦτο πασιφανέστατα ἡ Καινὴ Διαθήκη. 'Ο Χριστὸς ἐδίδασκε τὸ πνεῦμα τῆς οἰκονομίας ὅταν ἔλεγε:—«Σ υ ν α γ ά γ ε τ ε τὰ περισσεύσαντα ἵνα μ ἡ τ ι ἀ π ὁ λ η τ α ι », ὅπως ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστὴς 'Ιωάννης. 'Η παντοδυναμία τοῦ 'Ιησοῦ ποὺ δὲν περιφρονοῦσε τὰς μικρὰς λεπτομερείας τοῦ 6ίου καὶ καθ' ῆν ἀκόμη στιγμὴν ἐφανέρωνεν εἰς τὸ πλῆθος τὴν δύναμίν Του διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων, ἐδίδασκε συγχρόνως τὸ καρποφόρον καὶ εἰς ὅλους πολύτιμον δίδαγμα τῆς οἰχονομίας.

Εἶνε ἐπίσης γνωστὴ ἡ παραβολὴ τῶν δούλων ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἕνας ἔκρυψε τὸ ἕν τάλαντον εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ ἄλλος τὸ ἐδιπλασίασεν. Εἰς τὸν τελευταῖον ὁ Χριστὸς εἶπεν: «—εὕ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἐστάθης πιστός, ἐπὶ πολλῶν σὲ καταστήσω». (Ματθ. ΚΕ΄, 21). Εἰς ἄλλο μέρος τῆς ᾿Αγίας Γραφῆς φανερὰ-φανερὰ συνιστᾶται ἡ Οἰκονομία. Ὁ Χριστὸς τονίζει ὅτι ἐκεῖνος ποὺ ἀσκεῖ τὴν οἰκονομίαν καὶ ἔχει κἄτι, ἔστω καὶ μικρόν, θὰ τῷ δοθῆ καὶ ἄλλο, ἐκεῖνος δὲ ὁ ὁποῖος ἀμελεῖ θὰ χάση ἀσφαλῶς καὶ ἐκεῖνο ποὺ ἔχει. «Ὅστις ἔχει δοθήσεται αὐτῷ καὶ περισσευθήσεται». (Ματθ. ΙΓ΄ 12).

ΤΙ ΕΔΙΔΑΣΚΕ ΠΕΡΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

'Ωσαύτως ὁ 'Απόστολος Παῦλος γράφων πρὸς τὰ πνευματικά του τέκνα, τοὺς κατοίκους τῆς Θεσσαλονίκης, συνιστᾶ πρὸς αὐτοὺς νὰ ἀπασχολοῦν τὸν ἑαυτόν των πάντοτε διὰ νὰ εἶνε ἀνεξάρτητοι καὶ νὰ μὴ ἔχουν τὴν ἀνάγκην κανενός· αὐτὸς δὲ ὁ ἴδιος εἰργάζετο νύκτα-μέρα διὰ νὰ μὴ ἐπιδαρύνη κανένα. «Μνημονεύετε, λέγει, ἀδελφοί, τὸν κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιδαρῆσαί τινα ὑμῶν ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς.» (Α΄ Θεσσαλ. Β΄, 9)

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΝ

'Απὸ ὅσα ἐγράψαμεν ἀνωτέρω ἐννοοῦμεν εὔχολα πόσον ἀποτελεσματικὴ καὶ σωτήριος εἶνε ἡ οἰκονομία ὅταν βεβαίως ἀσκῆται καλῶς. Διότι δημιουργεῖ ἀνεξάρτητον χαρακτῆρα καὶ ὑψηλὸν φρόνημα. Δι' αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος δεικνύει ὑπεροχὴν ἐπὶ τῆς ἀλόγου ὁρμῆς, ἡ ὁποία θέλει νὰ θυσιάζη τὸ μέλλον χάριν μικρᾶς μόνον εὐχαριστήσεως εἰς τὸ παρόν. 'Αλλὰ συγχρόνως γίνεται ὁ ἄνθρωπος ἱκανὸς καὶ εἰς τὸν ἑαυτόν του νὰ ἐπαρχῆ καὶ εἰς τὸν πάσχοντα ἀδελφόν του νὰ δίδη βοήθειαν. Διότι ὁ οἰκονόμος δὲν κρύπτει τὰ κέρδη του, ἀλλὰ τὰ θεωρεῖ ὡς ἕν μέσον χρήσιμον διὰ σχοποὺς εὐγενεστέρους.

Ή Οἰχονομία, εἶπε κάποιος, ἔχει μητέρα τὴν Πρόνοιαν, ἀδελφὴν τὴν Ἐγκράτειαν, καὶ θυγατέρα τὴν Ἐλευθερίαν. Συντελεῖ πολὺ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς τιμιότητος, τῆς

οἰχογενειαχῆς εὐτυχίας, διότι ἐκεῖνος ποὺ ζῆοἰχονομικά, ποτὲ δὲν θὰ εἶνε πτωχός. Τὸ ποσὸν ποὺ ἐξοιχονομεῖ ὁ ἄνθρωπος ὅσον ἐλάχιστον ἐνίοτε καὶ ἄν εἶνε, τοῦ γίνεται ὀχύρωμα κατὰ τῆς πτωχείας καὶ τὸν κάμνει νὰ διατηρῆ μέσα του ζωηρὰν τὴν ἐλπίδα πρὸς καλύτερον μέλλον. Ἡ λογικὴ οἰχονομία δειχνύει ψυχὴν ἀξίαν νὰ ἐπιτελέση σχοποὺς εὐγενεῖς.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΕΠΙΒΟΛΗΝ

'Ο οἰκονόμος ἐπιδάλλεται πάντοτε. Λέγουν πῶς κἄποτε κἄποιος συνεσταλμένος ἄγνωστος νέος ἐπῆγε δειλὰ-δειλὰ εἰς ἕν πιστωτικὸν κατάστημα τῶν Παρισίων. Ἐζήτησε θέσιν γραφέως, ἀλλὰ δὲν ἔγινε δεκτός. "Οταν ἐβγῆκεν ἀπὸ τὸ κατάστημα, εἶδε κάτω, εἰς τὸ ἔδαφος μίαν δελόνην ἔσκυψε καὶ τὴν ἐπῆρε. Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ καταστήματος ὁ ὁποῖος ἔτυχε νὰ βλέπη ἀπὸ τὸ παράθυρο κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην. Τὸν ἐφώναξε λοιπὸν ἀμέσως καὶ τὸν ἐπῆρεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του. 'Ο νέος ἐκεῖνος ἀνεδείχθη κατόπιν ὡς ὁ μεγαλύτερος τραπεζίτης τῆς Γαλλίας.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΠΡΟΑΓΕΙ ΕΘΝΗ

Εἶνε γεγονὸς ὅτι ἡ σπατάλη ἀπαντᾶται καὶ εἰς ὁμάδας ὁλοκλήρους καὶ εἰς ἔθνη τὰ ὁποῖα καὶ καταστρέφει. Διότι ὅπως διὰ τῆς οἰκονομίας τῶν ἐπὶ μέρους ἀτόμων δημιουργεῖται ἐθνικὴ εὐημερία, ἔτσι καὶ διὰ τῆς σπατάλης τῶν ἄτόμων ἐπέρχεται ἡ κατάρρευσις ένὸς Κράτους. Ἰδίως ἡ σπατάλη λυμαίνεται τὰς μεσαίας τάξεις διότι αὐταί, θέλουσαι νὰ μιμηθοῦν τὰς ἀνωτέρας τάξεις, καταδαπανοῦν, συχνάκις χωρὶς κανένα λόγον, πολὺ περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ κερδίζουν.

Τὰ ἔθνη καὶ αἱ Κοινωνίαι δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ περιορισθοῦν εἰς τὰ ἔσοδά των. 'Αρχίζουν τὴν σπατάλην καὶ ἔτσι τὸ χρέος μεγαλώνει. Τότε τὰ Κράτη, διὰ τὴν δῆθεν ἐλάφρυνσιν τῶν χρεῶν των, ἢ ἐπιδίδονται εἰς τὴν ἀργανωμένην ἐκείνην κλοπὴν ποὺ ὀνομάζομεν πόλε μον ἢ καταφεύγουν εἰς δολίας πτωχεύσεις. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ 'Αδρααὰμ Λίνκολν εἶπε:—'Η οἰκονομία κάμνει εὐτυχῆ τὰ ἔθνη, ἐνῷ ἡ σπατάλη τὰ καταστρέφει.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

"Ολοι οἱ Μεγάλοι Εὐεργέται, εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, ἦσαν οἰχονόμοι. 'Ο Ζάππας, ὁ 'Αβέρωφ, ὁ Συγγρός, οἱ 'Αμερικανοὶ "Έντισον, Κάρνεγκι καὶ Ροκφέλερ ἐπρόσεχον πάντοτε πῶς ἐξώδευον. 'Αλλὰ καὶ τὰ σεμνώματα τῆς 'Αρχαίας Έλληνικῆς οἰχογενείας ἐξήσκουν τὸ πνεῦμα τῆς οἰκονομίας. 'Η Πηνελόπη ὕφαινε μόνη της εἰς τὸν ἀργαλειόν· ἡ "Αλκηστις κατεγίνετο μόνη της εἰς τὸν οἶκόν της.

Ή οἰχονόμος γυνὴ χρησιμοποιεῖ καὶ τὸ ἐλάχιστον κομμάτι τοῦ ὑφάσματος· δὲν πετᾶ τίποτε. Στολίζει καὶ τὸ ταπεινότερον σπίτι, ἐνῷ ἡ σπάταλος δὲν ἡμπορεῖ νὰ κατορθώση τοῦτο, ἀχόμη καὶ ἀν ἐξοδεύση πάμπολλα. Δι' αὐτὸ καὶ ἕνας διάσημος Κοινωνιολόγος εἶπε:—«'Η οἰχονόμος γυνἡ μεταμορφώνει τὴν πτωχικήν της καλύβην εἰς ἀληθινὸν ἀνάκτορον.»

ΕΝΣΤΑΣΙΣ

'Αλλ' ἴσως θὰ ἔλεγε κανείς:—«Πῶς ἡμπορῶ νὰ προοδεύσω μὲ τὸ νὰ κάμνω οἰκονομίαν ένὸς ἢ δύο δολλαρίων». Πολὺ σωστά ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ μεγάπλουτοι Μεγάλοι Εὐερ-

Η ΚΑΚΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ Ο ΦΘΟΝΟΣ

Ποτὰ δὰν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι «ιδ μέτρω μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν» (Ματθ. Ζ΄ 2). Τίποτε ἄλλο δὰν χωρίζει καὶ δὰν διασπά τοὺς ἀνθρώπους ἀπ' ἀλλήλων, διακηρύττει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, ὅσον ὁ φθόνος, τὸ τρομερὸν καὶ ἀσύγγνωστον τοῦτο νόσημα, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν ρίζαν ὅλων τῶν κακῶν.

Τίποτε δὲν ὑπάρχει περισσότερον ἔξωφρενικὸν ἀπὸ τὸν φθόνον. Ὁ φθονερὸς ἄνθρωπος, ἀδιαφορῶν διὰ τὰ ἰδικά του ἐλαττώματα, 6ασανίζεται καὶ τυραννεῖται διὰ τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἀγαθὰ τῶν ἄλλων.

Οὖτε ὁ σχώληξ, ὁ ὁποῖος προσβάλλει συνήθως τὸ ξύλον καὶ τὸ ἔριον δὲν καταστρέφει τόσον αὐτά, ὅσον ὁ πυρετὸς τοῦ φθόνου κατατρώγει καὶ αὐτὰ τὰ ὀστᾶ τῶν φθονερῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκμηδενίζει καὶ αὐτὴν τὴν σωφροσύνην τῆς ψυχῆς.

Οἱ φθονεροὶ εἶναι χειρότεροι καὶ τῶν θηρίων καὶ τῶν δαιμόνων διότι τὰ μὲν θηρία, ἢ ὅταν ἔχουν ἀνάγκην τροφῆς ἢ ὅταν ἔξερεθισθοῦν ἀπὸ ἡμᾶς ρίπτονται ἐναντίον μας. ᾿Αλλ' οἱ φθονεροὶ καὶ εὐεργετούμενοι πολλάκις, μᾶς πληγώνουν μὲ τὰ δέλη των, ὡσὰν νὰ τοὺς εἴχομεν ἀδικήσει.

Καὶ οἱ δαίμονες οἱ ὁποῖοι τφέφουν ἄσπονδον μῖσος πρὸς τὸν ἄνθφωπον, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη δὲν ἐπιδουλεύονται ποτὲ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, ὡς ἐβεβαίωσε τοῦτο ὁ Κύφιος ὅτε ἀπέκρουε τὰ βέλη τῶν φθονερῶν Φαρισαίων (Ματθ. 12, 25). Καὶ αὐτοὶ λοιπὸν οἱ δαίμονες σέβονται τὴν ταὐτότητα τῆς φύσεώς των καὶ τοῦ προορισμοῦ των, καὶ διὰ τοῦτο δὲν βλάπτουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον.

Ό φθονερὸς ὅμως δὲν ἐνδιαφέρεται καθόλου οὖτε διὰ τὴν ἰδικήν του ἠθικὴν ὑπόστασιν καὶ ἡσυχίαν, ἀλλ' οὖτε καὶ διὰ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἄλλου. Ὁ φθονερὸς γελᾳ καὶ χαίρει μόνον ὅταν οἱ ἄλλοι θρηνοῦν διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας των, θλίβεται δὲ οὖτος καὶ ἀλγεῖ ὅταν οἱ ἄλλοι εὐτυχοῦν καὶ χαίρουν.

Αἱ συμφοραὶ καὶ αἱ δυστυχίαι τῶν ἄλλων ἀποτελοῦν τὴν ἱδεώδη αἰτίαν τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς εὐτυχίας τοῦ φθονεροῦ ἀνθρώπου. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ φθονερὸς ἀποτελεῖ ὁμολογουμένως μίασμα διὰ τὸν κοινωνικὸν βίον.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

γέται κατ' ἀρχὰς ἔκαμνον μικρὰς οἰκονομίας διότι τίποτε εἰς τὸν κόσμον δὲν ἠμπορεῖ νὰ τελειώση χωρὶς ν' ἀρχίση. "Αν ἐξοδεύση κανεὶς ὅ,τι κερδίζει ὅταν παίρνη μικρὸν μισθόν, ἄν περιφρονῆ τὰ μικρὰ κέρδη, πο τ ὲ δ ὲ ν θ ὰ ὶ δ ῆ με γι ά λ α. "Αν δὲν κάμωμεν οἰκονομίαν τόρα ποὺ ἔχομεν ἕν δολλάριον εἰς τὴν τσέπην μας, δὲν θὰ κάμωμεν ποτὲ καὶ ὅταν ἔχωμεν περισσότερα.

'Ο μόνος τοόπος τοῦ ν' ἀποκτήση κανεὶς μεγαλύτερα πράγματα εἶνε νὰ ἐξασφαλίση πρῶτα-πρῶτα τὰ μικρότερα. Φαντασθῆτε τὸ WOOLWORTH BUILDING τῆς Νέας Ύόρκης μὲ τὰ 54 μεγαλοπρεπῆ πατώματά του! Τὸ ἔκτισεν ἡ ἑταιρεία ποὺ πωλεῖ διάφορα εἴδη ἀξίας μιᾶς πεντάρας ἢ μιᾶς δεκάρας μόνον.

'Αλλὰ σήμερον πῶς ἠμποροῦμεν εἰδικώτερον ν' ἀσκήσωμεν τὴν Οἰκονομίαν; Περὶ αὐτοῦ θὰ ἴδωμεν εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Έχεῖνος ὁ ὁποῖος εἶνε ἐχθοὸς τοῦ Χοιστιανισμοῦ δὲν εἶνε παθὰ ἐχθοὸς τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ ἐχθοὸς τοῦ πλησίον του. Θοοι ἐπολέμησαν τὸν Χοιστιανισμὸν ἦδίκησαν ἑαυτοὺς καὶ ἦδίκησαν καὶ τὴν κοινωνίαν ὁλόκληρον.

Διότι ὁ κύοιος σκοπὸς τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας εἶνε πῶς νὰ κάμη τὸν ἄνθρωπον αἰωνίως εὐτυχισμένον τόσον εἰς τὴν πέραν τοῦ τάφου αἰωνιότητα, ὅσον καὶ εἰς τὴν προσωρινὴν αὐτὴν ζωήν, ἡ ὁποία εἶνε καὶ αὐτὴ μέρος τῆς αἰωνιότητος, ἄλλως τε.

Έὰν προσέξωμεν εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν θὰ βεβαιωθῶμεν ὅτι κανεὶς ἄνθρωπος δὲν εἶνε τόσον εὐτυχισμένος καὶ τόσον συνετός, ὅσον ἕνας ἀληθινὸς Χριστιανός. Ὁ πραγματικὸς Χριστιανὸς πιστεύει ὅτι ἔρχεται εἰς ἐπικοινωνίαν καὶ σχέσιν μὲ τὸν Θεόν καὶ ὅμως πράττει τοῦτο χωρὶς τὴν παραμικρὰν ὑπερηφάνειαν.

Δὲν ταράσσεται ἀπὸ τὰς διαφόρους μεταπτώσεις τῆς προσχαίρου αὐτῆς ζωῆς, οὖτε χάνει τὰς ἐλπίδας του, οὖτε φοβεῖται πρὸ τῷν συμφορῷν τοῦ κόσμου αὐτοῦ. Ὁ ἀληθινὸς Χριστιανὸς ἀγαπᾳ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ ἡ ἀγάπη του «ἔξω βάλλει τὸν φόβον», κατὰ τὴν Ἁγίαν Γραφήν.

'Αναφέρεται ὅτι ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος συνείθιζε πάντοτε, τόσον κατὰ τὰς εὐτυχίας ὅσον καὶ κατὰ τὰς δυστυχίας του, νὰ δοξολογῆ τὸν Θεὸν δι' ὅ,τι τῷ ἀπέστελλε, λέγων: —Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν». Καὶ ὅτε ἀκόμη παρέδιδε τὴν τελευταίαν του πνοὴν εἰς τὸν Πλάστην μας, αὐτὴ ἦτο ἡ τελευταία του λέξις:—«Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν».

Κανεὶς ὅμως ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς ἀνθρώπους δὲν βλέπει τὰ πράγματα μὲ τὸν φαχὸν τῆς ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν Θεόν. "Ολοι ἀπελπιζόμεθα μὲ τὸ παραμιχρόν. Δὲν ἔχομεν θάρρος χριστιανιχὸν διότι μᾶς ἔχει χυριεύσει ὁ φόβος. Έχτὸς ὀλίγων, ἡ μεγάλη πλειονότης τῆς ἀνθρωπότητος, ἀχόμη χαὶ ἐχείνων ποὺ φέρουν τὸ χριστιανιχὸν ὅνομα, δὲν γνωρίζουν τὸν Θεόν, διότι ἄλλως τε, δὲν ἐγνώρισαν τὸν Χριστόν.

Δι' αὐτὸ καὶ ἐπικρατεῖ σήμερον μεγίστη σύγχυσις εἰς τὰ πνεύματα ὅλων ὡς πρὸς τὴν ἀληθινὴν καὶ πραγματικὴν ἀποστολὴν καὶ τὸν ἀπόλυτον σκοπόν τοῦ χριστιανισμοῦ, ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. Δι' αὐτὸ δὲ καὶ πολλαὶ καὶ διάφοροι περίεργοι διδασκαλίαι καὶ ἱδέαι σοφῶν δ ῆ θ ε ν ἀνθρώπων ἀλληλοσυγκρουόμεναι καταπλημμυροῦν τελευταίως τὸν κόσμον.

Αἰσθανόμεθα χάποτε— εἶνε ἀλήθεια — ὅτι πρέπει νὰ ἀφιερώσωμεν τὸν ἑαυτόν μας εἰς τὸν Θεὸν καὶ νὰ ζήσωμεν ζωὴν λευχήν, ζωὴν ἐνάρετον, ζωὴν ἀγίαν καὶ καθημερινῶς ἀγιωτέραν, ἀλλὰ δὲν ἀποφασίζουεν, ἀναβάλλοντες πάντοτε.

Г. П.

ΑΙ ΕΚΚΑΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΧΟΡΩΔΙΑΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΓΑΙΑΣ

Φέρεται είς γνώσιν των εύλας. Γερατ, Προϊσταμένων καὶ των Έντιμ, Διοικητικών Συμβουλων των έν Νέα Άγγλία Έλληνικών Κοινοτήτων ότι παρουσιάζεται καλὰ εὐκαιρία πρὸς ἀναδιοργάνωσιν των Ἐκκλησιαστικών Χορών των κατὰ τὸ δισόστημα των Θερινών Διακοπών. Ο γνωστὸς Καθηγητὰς τῆς Μοισικής τῆς Σχολῆς κ. Γεωργίος Γιαννούκος, Μ. Μ., ἀναλαμβάνει τὰν ἐργασίαν ταύτην.

Παρακαλούνται όθεν οι ένδιαφερόμενοι διὰ τὰν καλλιτέρευστν τῶν Χορωδιῶν των ὅπως ἐπικοινωνάσωσι μετὰ τοῦ κ. Γιαννούκου εἰς τὰν διεύθυνσιν: Geo. Giannoukos, c)ο Greek Theological School. Pomfert Center, Conn.

'Αρχιμ. Γ. Π.

ΤΑ ΕΥΕΡΓΕΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΙΑΣ ΣΥΝΤΡΙΒΗΣ

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς τελείας Συντριδῆς εἶνε ἐξαιρετικῶς μεγάλα. Ἡ ἀληθινὴ Μετάνοια φέρει πάντοτε ἄμεσα ἀποτελέσματα. Ἐξασφαλίζει ἀμέσως παρὰ τῷ ἁμαρτωλῷ τὴν συγχώρησιν τῶν ἀμαρτιῶν προτοῦ ἀχόμη ἐξομολογηθῆ αὐτὰς εἰς τὸν Ἱερέα κατὰ τὸ ἱερὸν Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχη τὴν πρόθεσιν νὰ ἐξομολογηθῆ αὐτὰς ἀργότερον, διότι ἡ πρόθεσις αὐτὴ εἶνε στοιχεῖον ἀπαραίτητον, προϋποτιθέμενον εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν τελείαν Συντριδήν.

Ή Συντριδή παράγει τὸ σωτήριον ἀποτέλεσμά της ὅχι μόνον ἀπλῶς ἐν στιγμῇ ἐπιχειμένου θανάτου, ἀλλ' ὁποτεδήποτε διεγερθῷ αὕτη ἐν τῷ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἁμαρτήσας λοιπὸν ἐξαγοράζει, διὰ τῆς Συντριδῆς, τὴν τιμωρίαν τοῦ "Αδου, γίνεται, ἀπὸ ἐχθρός, τέχνον εὐλογίας καὶ κληρονόμος τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἐνῷ, ἐξ ἄλλου, ἀναδιοῦν ἐν αὐτῷ ὅλαι αἱ μέχρι τότε ὑπολανθάνουσαι δυνάμεις

του αί ψυχικαί και πνευματικαί.

Παρά τῷ δικαίω ἀνθρώπω, ἡ τελεία Συντριδὴ ἐξασφαλίζει καὶ ἀναπτύσσει τὴν κατάστασιν τῆς χάριτος, συγχωρεῖ τὰ μὴ θανάσιμα άμαρτήματα περὶ τῶν ὁποίων μετενόησε κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς Συντριδῆς. Συγχωρεῖ ἐπίσης τὴν τιμωρίαν τὴν ἀκολουθοῦσαν τὴν άμαρτίαν, ἐνισχύει τὴν ψυχὴν εἰς τὴν πραγματικὴν καὶ εἰλικρινῆ ἀγάπην της πρὸς τὸν Θεόν. Εἶνε ἀκριδῶς τὸ μέγα τοῦτο θαῦμα ἀποτέλεσμα τοῦ ἐλέους καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τὴν ὁποίαν Οὖτος κατεργώζεται παρὰ τῷ χριστιανικῆ ψυχῆ διὰ τῆς τελείας Συντοιδῆς.

Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα τῆς τελείας Συντριβῆς εἶναι τόσον μεγάλα, ὥστε ἐνδέχεται νὰ φανοῦν ἀπίστευτα εἰς ἡμᾶς. ᾿Αλλ' αὕτη εἶνε ἡ ἀλάνθαστος διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος, ὅτι δηλαδὴ τὰ εὐεργετήματα τῆς Συντριβῆς εἶνε ἐξαιρετικῶς μέγιστα τόσον ὅταν γίνηται αὕτη πρὸ ἐπικειμένου ἀμέσου θανάτου ὅσον καὶ κατὰ πάντα ἄλλον καιρόν, διαρκούσης τῆς ὑγείας

λόγου χάριν.

Καὶ ἡ Μήτηο μας Ἐκκλησία στηρίζει τὴν διδασκαλίαν αὐτὴν ἐπὶ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ 'Οποῖος λέγει:—«Ἐάν τις μὲ ἀγαπῷ (—καὶ ἐκεῖνος μόνον μὲ ἀγαπῷ ὁ ὁποῖος ἔχει ἀληθινὴν Συντριβὴν ἐν τῆ καρδία του—), καὶ ὁ Πατήρ μου θέλει ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν θέλομεν ἔλθει καὶ ἐν αὐτῷ θέλομεν κατοικήσει» (Ἰωάννης 14, 23).

'Αλλά, διὰ νὰ κατοιχήση ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν, αἱ ἁμαρτίαι μας πρέπει νὰ ἐξαλειφθοῦν τελείως καὶ μόνον ἡ τελεία Συντριβή, ἡ ἐξ ἀγάπης προερχομένη λύπη, δύναται νὰ κάμη τοῦτο. 'Η 'Ορθόδοξος 'Εκκλησία μας πάντοτε τονίζει καὶ διδάσκει τὴν ἰδίαν διδασκαλίαν προκειμένου περὶ τῆς πραγματικῆς Μετανοίας. Καὶ ὅταν διάφοροι ἐδίδαξαν κατ' ἀντίθετον τρόπον, αἱ διδασκαλίαι των κατεδικάσθησαν ὑπὸ τῆς 'Εκκλησίας ἀνεπιφυλάκτως.

Οι Μεγάλοι Πατέρες τῆς Έχχλησίας μας διδάσχουν τὴν ἰδίαν διδασχαλίαν ἄνευ ἐξαιρέσεως, ὁ δὲ Ἱερὸς Χρυσόστομος ἔχει ἀφιερώσει πολλὰς ὁμιλίας του εἰς τὸ θέμα τῆς ἀληθοῦς καὶ πραγματιχῆς Συντριβῆς. Καὶ οἱ μεγάλοι Θεολόγοι καὶ Καθηγηταὶ Θεολογιχῶν Σχολῶν ἐπὶ τοῦ θέματος

τούτου απησχολήθησαν διά μακρών.

Καὶ ἡ Λογικὴ λέγει τὸ ἴδιον ποᾶγμα. Διότι ἐὰν καὶ εἰς τὸν Παλαιὸν Νόμον, ὁ ὁποῖος ἡτο μᾶλλον Νόμος φόβου, ἡ ἀληθὴς Συντριβὴ ἔφερε τόσον μεγάλα ἀποτελέσματα, πόσφ μᾶλλον τοῦτο ἀληθεύει προκειμένου περὶ τοῦ Νέου Νόμου, ὁ ὁποῖος εἶνε Νόμος ἀγάπης;

'Αλλὰ τόρα γεννᾶται καὶ πάλιν τὸ αἰώνιον, ἄστήρικτον ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον πολλάκις προβάλλεται ἰδίως ἀπὸ τὴν σύγχρονον γενεάν, ξένην καὶ ἡμετέραν, τὸ ἑξῆς:—«'Εὰν ἡ ἀληθὴς Συντριβὴ συγχωρῆ ἁμαρτίας, διατὶ νὰ ἐξομολογηθῶμεν;

Εἴνε ἀληθὲς ὅτι ἡ πλήρης Συντριβὴ ἔχει τὸ αὐτὸ εὐεργέτημα τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ τὸ Ἱερὸν Μυστήριον τῆς Μετανοίας, ἤτοι τὴν συγχώρησιν ἢ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, ὅπως λέγομεν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν γλῶσσαν. ᾿Αλλὰ ἡ ἀληθινὴ Συντριβὴ—καὶ ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω τοῦτο— δὲν παράγει τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀνεξαρτήτως τοῦ Ἱ. Μυστηρίου τῆς Μετανοίας, ὡς τοῦτο διατυποῦται καὶ εἰς τὰς ᾿Ορθοδόξους Κατηχήσεις μας.

'Ο άμαρτωλὸς πρέπει νὰ ἔχη τὴν πρόθεσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν νὰ ἔξομολογηθῆ τὰς άμαρτίας του τὰς συγχωρημένας διὰ τῆς ἀληθινῆς Συντριβῆς· τοὐλάχιστον πρέπει νὰ ἔξομολογηθῆ δι' ὅλα τὰ θανάσιμα λεγόμενα άμαρτήματα. Θανάσιμον δὲ άμάρτημα ὀνομάζεται ἡ ἀπείθεια εἰς τὸν Νόμον τοῦ Θεοῦ κατὰ τρόπον πολὺ σοβαρόν, ὁ ἀποχωρισμὸς ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ ὁ ψυχικὸς λεγόμενος θάνατος. Αὐτὸ ἄλλως τε ὡρίσθη ἀπὸ τὸν Χριστὸν καὶ αἱ ἐντολαὶ τοῦ Χριστοῦ δὲν ἡμποροῦν νὰ τροποποιηθοῦν. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται νὰ ἔξομολογηθῆ τὰς άμαρτίας του τὰς ἤδη συγχωρηθείσας διὰ τῆς ἀληθινῆς Συντριβῆς, εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἐνδέχεται νὰ χάση τὴν κατάστασιν τῆς Χάριτος, διότι δὲν εἶνε πρόθυμος νὰ ἐκτελέση τὴν ὑποχρέωσιν τῆς Ἱ. Ἐξομολογήσεως.

Έρχόμεθα τόρα εἰς ἄλλο ἐρώτημα. ᾿Αφοῦ ἤδη συνετρίδημεν διὰ τὰς διαπραχθείσας άμαρτίας μας, ἀφοῦ ἐκλαύσαμεν δι᾽ αὐτάς, ἀφοῦ ἐπονέσαμεν, πρέπει καὶ νὰ ἐξομολογηθῶμεν δι᾽ αὐτὰς ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον; Δὲν είνε αὐστηρῶς ἀπαραίτητον τοῦτο, ἀλλὰ συνιστᾶται πάντοτε ἐκθύμως, διότι τότε γινόμεθα περισσότερον βέβαιοι ὅτι ἐτύχομεν τῆς συγγνώμης καὶ διότι ἄλλως τὸ Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως ἢ Μετανοίας δίδει καὶ ἄλλας μεγάλας Θείας Δωρεὰς ἢ Χάριτας γνωστὰς καὶ ὡς πραγματικὰς «Μυστηριακὰς Χάριτας».

Έπίσης μία παράδοξος σκέψις ἐνδέχεται νὰ γεννηθη σχετικῶς μὲ τὴν ἀληθινὴν Συντριδὴν καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς, ἡ ἑξῆς:—'Εὰν ἡ ἄφεσις τῶν άμαρτιῶν εἶνε δυνατὸν τόσον εὐκόλως νὰ ἐπιτευχθῆ διὰ μέσου τῆς πλήρους Συντρι-6ῆς, δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ πηγαίνωμεν δι' ἐξομολόγησιν τόσον συχνά' ἡμποροῦμεν νὰ άμαρτάνωμεν ὅσας φορὰς θέλωμεν διότι ἡμποροῦμεν πάντοτε νὰ κάμωμεν μίαν πρᾶξιν Συντριδῆς μετὰ ταῦτα.

'Αλλ' αὐτὸς ποὺ σχέπτεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, μακρὰν βεβαίως ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχη τελείαν Συντριβήν. Διότι δὲν ἀγαπὰ τὸν Θεὸν ὑπεράνω ὅλων δὲν θέλει νὰ διακόψη κάθε δεσμὸν μὲ τὴν θανάσιμον άμαρτίαν δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ τελειοποιήση τὴν ζωήν του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶνε τόσον ἀπαραίτητον διὰ τελείαν Συντριβήν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἔξομολόγησιν. Έν συνόψει, καθυστερεῖ εἰς καλὴν θέλησιν καὶ συνεπῶς, θὰ εἶνε χωρὶς τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ ἡ ὁποῖα εἶνε ἀ π ο λ ὑ τ ω ς ἀ π α ρ α ί τ η τ ο ς διὰ τελείαν

Συντριβήν. Δὲν ἡμπορεῖ νὰ γελάση τὸν Θεὸν ἀκόμη καὶ ἄν γελῷ τὸν ἑαυτόν του διότι ἐκεῖνος ποὺ ἔχει τελείαν Συντριβήν, εἶνε σταθερῶς ἀποφασισμένος νὰ ἀποφύγη τὸ θανάσιμον ἀμάρτημα, νὰ ἐνδιαφέρηται πολὺ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν νὰ προσέρχηται εἰς τὰ Ἱερὰ Μυστήρια, καὶ νὰ προσπαθῆ ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὴν Χάριν τοῦ Θεοῦ νὰ ἐλευθερώση τὸν ἑαυτόν του τελείως ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν, οῦτως ὥστε νὰ εἶνε πάντοτε τέχνον τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Ή τελεία Συντριβή είνε τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέσον βοηθείας διὰ νὰ κερδίση κανεὶς ἕνα τόσον ὡραῖον καὶ τίμιον καὶ εὐγενῆ ἀγῶνα καὶ μάλιστα κατὰ τὰς σημερινὰς περιστάσεις. Εἶνε ἐπίσης τὸ μεγαλύτερον βοήθημα διὰ τοὺς εὐεπιφόρους πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, δι' ἐκείνους ποὺ ἔχουν μὲν καλὴν θέλησιν, ἀλλά, συνεπεία προηγουμένων παραβάσεων, περιπίπτουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὰς προτέρας, ἰδίας, ἁμαρτίας, λόγῳ ἴσως κεκτημένης συνηθείας. Εἶνε πραγματικῶς μεγάλα τὰ ἀποτελέσματα καὶ εὐεργετήματα τῆς ἀληθινῆς πλήρους καὶ τελείας Συντριβῆς.

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

— Ή καρδία τοῦ ἀνθρώπου ὁμοιάζει μὲ τὸ χιόνι ἄμα ὁλίγον ρυπανθῆ μετατρέπεται εἰς 6όο6ορον.

- Η κολακεία είνε ή δύναμις των μικρών καὶ ή άδυνα-

μία τῶν μεγάλων.

— Ο ἄνθρωπος ἄμα ἀποχτήση τὰ πρῶτα ἐλαττώματα

παύει κατὰ μικρὸν νὰ σέβεται τὸν ξαυτόν του-

- —Αί πτωχαὶ ὶδέαι περιδεβλημέναι πομπώδεις φράσεις, όμοιάζουν μιχρὰ παιδία, τὰ ὁποῖα φοροῦν ἐνδύματα μεγάλων.
- Ή ζωὴ είναι στιγμιαία ἀπέναντι τῆς αἰωνιότητος: άλλ' αὐτὴ ἡ στιγμὴ ἀρχεῖ πρὸς ἐπιτέλεσιν αἰωνίων πράξεων.
- —" A_{ζ} εἴμεθα εὐχαοιστημένοι μὲ ὅ,τι ἔχομεν, ἀλλ' ὅχι μὲ ὅ,τι εἴμεθα.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Μετ' εὐχαριστήσεως βλέπομεν ὅτι περιοδικά, ἐφημερίδες καὶ ἄλλα ἔντυπα ἀναδημοσιεύουν διαφόρους μελέτας, διατριβάς καὶ δημοσιεύσεις, δημοσιευομένας εἰς τὸ ἀνὰ χεῖρας περιοδικόν μας.

Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὰς συναδέλφους διευθύνσεις τῶν περιοδικῶν καὶ ἐφημερίδων τούτων διὰ τὴν τιμὴν καὶ ἐπιτρέπομεν προθύμως τὴν ἐλευθεροτυπίαν αὐτὴν ἄν καὶ πιστεύωμεν ὅτι θὰ ἠδύναντο ἐφάπαξ νὰ ζητήσουν προηγουμένως, τυπικῶς τοὐλάχιστον, τὴν σχετικὴν ἄδειαν.

'Εφ' ὅσον ὅμως δὲν γίνεται τοῦτο, δὲν νομίζουν ὅτι θὰ ἔπρεπε, διὰ λόγους στοιχειώδους τοὐλάχιστον συναδελφικῆς ἀβροφροσύνης, νὰ σημειώνουν, κάτω ἀπὸ τὰ δημοσιευόμενα, ἀπὸ ποῦ τὰ ἀναδημοσιεύουν;

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΎΝ ΣΕΩΣ

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ ΜΟΥ

(Θοησκευτικοί "Υμνοι, ύπὸ Φιλοκτήτου Χ. Βλαχοπούλου Βουώνη, Πουτοπρεσθυτέρου. — "Εκδοσις D. C. Divry, Inc., 1939.)

'Ελήφθη εἰς τὰ γραφεῖα μας τὸ ὡς ἄνω φυλλάδιον. 'Αποτελεῖται ἀπὸ 34 σελίδας καὶ περιέχει 22 ποιήματα θρησκευτικῆς φύσεως.

'Ο συγγραφεύς δεικνύει ὅτι κατέχει εἰς ἀρκετὸν βαθμὸν τὸ μυστικὸν τῆς στιχουργικῆς τέχνης, προσπαθεῖ μάλιστα νὰ ἀκολουθήση ὅσον τοῦ εἶναι δυνατόν, τὴν νεωτέραν ποιητικὴν τέχνην, ἔχων μεγάλην στιχουργικὴν εὐχέρειαν.

Γενικώς τὸ ἔφγον εἶνε ἀξιανάγνωστον καὶ μάλιστα ἀφκετὰ ἐπαγωγόν. εν ἀπὸ τὰ καλλίτερα ποιήματα τῆς Συλλογῆς εἶνε τὸ «Πῶσα Πνοή»:

Γλυχόλαλη ἀχολογῷ ἡ φλογέρα
στὰ σύμπυχνα τοῦ δάσους ξεψυχάει
χάνεται ἡ νύχτα. Μὲ τὸ χάϊδευμα τοῦ ἀγέρα
τὰ φύλλα ψάλλουν. Ἡ αὐγούλα προχωράει.

Στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ὅπνου, ἀκόμα ἡ μέρα γλυκοκοιμᾶται· γιὰ τοῦ ὄρθρου προσκαλάει τὴν προσευχή, ἀπ' τοῦ λόφου ἐκεῖ πέρα τὸ ρημοκλῆσι ἡ καμπάνα ποὺ ἀντηχάει.

Μ' ἀνθόσπαρτα μαγνάδια στολισμένη σὰ μιὰ νεράϊδα, ἐνῷ περήφανη προβαίνει, ραίνει δροσούλα ἡ αὐγούλα στὰ χορτάρια.

Στὸ διάβα της ἀχούγεται ἀπ' ἀνάρια τῶν ἀηδονιῶν ἡ μελωδία ποὺ ἀνεβαίνει σὰν προσευχὴ στὰ οὐράνια φτερωμένη.

'Η συλλογή αὐτή εἶνε ἀξιόλογος, καὶ εἶνε πολὺ ἀξιέπαινος ἡ φιλότιμος προσπάθεια τοῦ συγγραφέως.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Είς τὰ Γραφεῖά μας εὐρίσκονται ὁλίγοι τόμον τοῦ Πρώτον, Δευτέρον, Τρίτον καὶ Τετάρτον "Ετους τοῦ «'Ορθοδόξον Παρατηρητοῦ», στερεῶς καὶ κομψῶς δεδεμένοι μὲ πανί, τιμῶνται δὲ ἔκαστος δολλ. 3.00 καὶ ἀποστέλλονται πανταχοῦ ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν τελῶν.

Οι Τόμοι τοῦ ἀξιολόγου τούτου Θουσκευτικοῦ Περιοδικοῦ μας πρέπει νὰ εὐρίσκωνται εἰς τὰν διβλιοθάκην παντὸς 'Ορθοδόξου Χριστιανοῦ, 'Ο «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» εἶναι ἀφελιμώτατον ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν Ἑλληνικὰν Οἰκογένειαν καὶ τὸ καλλίτερον δώρον δι' οἰανδάποτε περίστασιν. Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

25-19 30th Drive — Astoria, L. I.

ΜΙΚΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

—Χάριν ἐπειγουσῶν Κοινοτικῶν ὑποθέσεων ἀνεχώρησε διὰ Μέξικο Σίτυ ὁ Σεβασμ. ἀΑρχιεπίσκοπός μας γενόμενος ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς ἐκ μέρους τῶν αὐτόσε εὐσεβῶν ὁμογενῶν.

—Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἐν 'Αγίω Φοαγκίσκω Κληρικολαϊκοῦ Τοπικοῦ Συνεδοίου, ἀναλαδών μακρὰν περιοδείαν ἀνὰ τὰς Κοινότητας τῶν Πολιτειῶν Καλιφορνίας, Γουάσιγκτον καὶ "Ορεγκον, ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐν Σικάγω εδραν του ὁ Σεβασμιώτατος 'Επίσκοπος Κάλλιστος.

— Έν μέσω πληθούσης Έκκλησίας ἐγένετο 40μερον μνημόσυνον ὑπὸ τοῦ Σε6. ᾿Αρχιεπισκόπου ᾿Αμερικῆς καὶ τοῦ Θεοφιλ. Σχολάρχου κατὰ τὴν 2αν Κυριακὴν Ἰουνίου ἐν τῷ Ἐκκλησιδίω τῆς Ἱερ. Σχολῆς μας ὑπὲρ τοῦ Μ. Εὐεργέτου Σ. Κόκαλη.

—'Ανεχώρησαν δι' δριστικήν ἐγκατάστασίν των εἰς Έλλάδα ὁ Πανοσ. 'Αρχιμ. Καλλίνικος Σ πηλιάδης καὶ ὁ

Αίδεσ. Ἰωάννης Παπαδόπουλος.

Την προπαρελθούσαν Παρασχευήν ὁ Σεβ. 'Αρχιεπίσχοπος παρευρέθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆ λήξει τῶν μαθημάτων τελετὴν τοῦ Σχολείου τοῦ Καθεδριχοῦ Ναοῦ τῆς 'Αγίας Τριάδος ἐν Νέᾳ 'Υόρχη.

— *Ηλθεν εἰς Νέαν 'Υόρκην παραμείνας ἱκανὰς ἡμέρας ὁ Θεοφιλ. Β. Ἐπίσκοπος Βοστώνης κ. κ. 'Αθηναγόρας.

—Εῖς τὰ Γραφεῖα τῆς ᾿Αρχιεπισκοπῆς μας ἐλήφθη θερμὸν τηλεγράφημα τοῦ ὙΕξοχ. Η ροέδρου τῆς Μεξικανικῆς Δημοκρατίας κ. Καρντένα, ἀπαντητικὸν εἰς συλλυπητήριον τηλεγράφημα τοῦ Σε6. ᾿Αρχιεπισκόπου ἐπὶ τῷ ἀτυχήματι τοῦ Μεξικανοῦ ἀεροπόρου.

— Έν μέσω ἐκτάκτου συρροῆς ὁμογενῶν ἐκ πολλῶν Κοινοτήτων τῆς Νέας 'Αγγλίας καὶ τῆς Νέας 'Υόρκης ἐγένετο ἡ Σχολικὴ Τελετὴ τοῦ 'Ιεροδιδασκαλείου μας ἐν Πάμφρετ ἐπὶ τῆ λήξει τῶν μαθημάτων τὴν 11ην 'Ιουνίου. Τῆς ἐξαιρετικῶς ὡραίας ταύτης τελετῆς προϊσταντο ὁ Σεβ. 'Αρχιεπίσκοπος 'Αμερικῆς καὶ ὁ Θεοφιλ. Β. 'Επίσκοπος Βοστώνης.

—Δι' ἐγχυχλίου τῆς 'Αρχιεπισχοπῆς ἐτονίσθη ὅπως αἱ Κοινότητες, δι' εἰδιχῶν ἐπιτροπῶν, παραχολουθῶσι τοὺς ἐν τῆ περιφερεία των ὁμογενεῖς φοιτητὰς καὶ φοιτητρίας Κολλεγίων καὶ Πανεπιστημίων ἐπὶ δὲ τῆ λήξει ἐχάστου σχολιχοῦ ἔτους δίδωσι πρὸς τιμὴν αὐτῶν χοινὸν τιμητιχὸν γεῦμα,

—Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ὁ Ἱερολογ. Θεοδώρητος Κοκκινάκης, σπουδαστής παρὰ τῷ Γενικῷ Θεολογικῷ Σεμιναρίῳ Νέας Ὑόρκης, διάκονος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Νιούαρκ, Ν. Ι., καὶ συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ μας τούτου, κατόπιν ἐνδελεχῶν σπουδῶν καὶ κανονικῶν ἐξετάσεων ἢξιώθη τοῦ νενομισμένου Διπλώματος, ἀπενεμήθη δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ ὁ τίτλος τοῦ Μαγίστρου τῆς Θεολογίας. Εἰς τὴν σχετικὴν τελετὴν παρευρέθη ὁ Σεβ. ᾿Αρχιεπίσκοπος ᾿Αμερικῆς κ. κ. ᾿Αθηναγόρας καὶ πολλοὶ Κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ φίλοι του.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πᾶσα αἴτησις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἤ ἀνανεώσεως συνδρομῆς ὁποθενδήποτε καὶ ἄν προέρχηται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν ἀπαραιτήτως δὲν συνοδεύεται μὲ τὸ ποσὸν τῶν δύο δολλαρίων δι' ἔν ἔτος, προπληρωμένων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐν ταῖς Δυτικαῖς Πολιτείαις ὁμογενῶν ὅτι ὁ Αἰδεσιμ. Γεώργιος Μυστακίδης, ὑπὸ διεύθυνσιν 620 Ν Street, Sacramento, Cal., εἶναι ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένος ὅπως εἰσπράττη συνδρομὰς τοῦ Περιοδικοῦ ἡμῶν καὶ ἐγγράφη νέους συνδρομητὰς πρὸς δολλ. δύο ἐτησίως. Ὁ ἴδιος εἶνε ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1939 ἐφωδιασμένος καὶ μὲ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις πληρωμῆς.

EK TOY FPADEIOY

H OEIA NEITOYPIIA

ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Είναι τονισμένον εἰς τὴν Βυζαντινὴν Μουσικὴν μὲ Εὐρωπαϊκὴν παρασημαντικήν. 'Ενηρμονισμένον διὰ τετραφωνίαν καὶ Μουσικὸν "Οργανον, 'Αρμόνιον ἢ Πιάνο. Περιέχει ὅλην τὴν Λειτουργίαν, τὰ ψαλλόμενα ὑπὸ τῆς χορωδίας καὶ εὐχὰς καὶ αἰτήσεις τοῦ 'Ιερέως. Περιλαμβάνει μίαν Λειτουργίαν διὰ τὰς Κυριακὰς καὶ μεγάλας 'Εορτὰς καὶ ἄλλην συντομωτέραν διὰ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰς Καθημερινάς. Είναι λίαν εὔχρηστον καὶ ἡ τιμή του ἐκανονίσθη εἰς μόνον 75 σέντς πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως καὶ διδλιοδετήσεως.

ПРОМНӨЕУӨНТЕ

τὸ νέον τοῦτο Μουσικὸν Βιβλίον διὰ τὰς Ἐκκλησίας, τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Κατηχητικὰ Σχολεῖα καὶ τὰ σπίτια.

'A πευθυνθῆτε: Supreme Educational Board, Greek Archdiocese 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

Σοφία Δ. Βαφάχου

Εὐανθία Ι. 'Αλελὲ

Amalia E. Joseph

"Αννα Σ. Παύλιτς

Έλένη Ε. Μπένου

Βέρα Ι. Τεκρόκου

Χριστίνα Ι. Μαγουλᾶ

Εὐανθία Α. Κοτσανᾶ

Μαρία Θ. Σαράντου

Αὐγούστα Σ. Γυμνούδη

Φοαντζέσκα Λ. Γκουλούμα

Σοφία Σ. Τριαντοπούλου

Στυλιανή Γ. Γεωργάρου

Βασιλική Δ. Γιαννοπούλου

Σταυφούλα Α. Τσιφιβάκου

"Αννα Θ. Σουλούνια

Φωτεινή Γ. Κοιωνᾶ

Έλένη Γ. Κολοβοῦ

Μαρία Γ. Κάρλου

Θεοδώρα Ε. Κοσμᾶ

Nellie V. Wojcik

Βασιλική Δ. Λόη

Delora J. Callins

'Αρετή Ι. Ρώνη

Catherine J. Roberts

Ζαχάρω Α. Βουρδούση

Κυφιακοῦλα Ν. Μαυφάκη

Δαμασκηνή Δ. Κλάδη

'Αναστασία Ι. Μπουζιάνη

Χουσάνθη Ι. 'Ανθιμιάδου

Αἰκατερίνη Β. Παπαβασιλείου

Helen S. Mattar

Σταυφοῦλα Ε. Τόσκα

Έλένη Γ. Παναγάλου

Βασιλική Δ. Νικολάου

'Ονοματεπώνυμον Νυμφευθέντων Μαρία ΙΙ. Ζαΐμη Παναγιώτης Κ. Μπαρμπαλιᾶς 'Ало. 30 Κυριάχος Δ. Δρουσσιώτης Έλένη Γ. Σταυφοπούλου 'Αγγελική Δ. Τσάκωνα Κωνσταντίνος Β. Κουστένης Εὐάγγελος Γ. Π φεδάφης Γεωργία Ι. Σχούφη Νικ. Π. Παναγιωτόπουλος Μάρθα Β. Λεονάρδου Πέτρος Ι. Κατσαντώνης 'Αγγελική Α. Μάνου Μάοθα Σ. Λαζαράκη Παναγιώτης Γ. Σαφμπάνης 'Ιωάννης Γ. Κακάμπουρας Μαρία Δ. Ρουμελιώτου "Αφτεμις Φ. 'Αμπαζόγλου Έμμανουήλ Η. Γαβάλας Νικόλαος Γ. Κυριαζόπουλος Μαφία Γ. Βεφβέκου Γοηγόριος Δ. Κόχονας Αἰκατερίνη Ν. 'Αθανασάκου >> Γεώργιος Θ. Καμπουράκης Καλή Κ. Σπανοῦ 'Αλέξ. Θ. Λαμπαδάκης Βασιλική Γ. Φωτοπούλου Μαφία Κ. Παπαδάκη Χαράλαμπος Χ. Μποντνάλης

'Ιωάννης Κ. Μαλλιαρός Andrew P. Rossi Παναγιώτης Θ. Σιδέρης Σταματία Π. Καραβέττου Μάϊος 2 'Ιωάννης Π. Ψυχογιός Κωνσταντίνα Α. Βέκου Henry A. Monsour 6 Βασίλειος Γ. Λάμποου

Βασίλειος Δ. Τσαγκάρης >> Κωνσταντίνος Θ. Μπαζαΐτης Κλεομένης Κ. Γοοδόνης Γεώργιος Β. Γυφτέας Νικόλαος ΙΙ, Καρίτης Γ. Δ. Καρβούνης Κωνσταντ. Γ. Παπακωνσταντίνου 12 Κωνσταντίνος Δ. Κοζάνας

Αντώνιος Φ. Παζάκης

Carl S. Skroback Μιχαήλ Η. Φέξας 'Ηλίας Χ. Καϊτέρης Εὐφοοσύνη Α. Βασιλειάδου Θεόδωφος Α. Καφιώτης Δημήτοιος Ν. 'Αλιφέρης Μιχαήλ Γ. Κουλιανός >>

'Ηλίας Χ. Κανιάρης Berry J. Davenport Σωτήφιος Η. Λαμπφόπουλος Μιχαήλ Ι. Γιαλούρης >> Charles S. Alaimo

Κωνσταντίνος Δ. Σταυρόπουλος Ίωάννης ΙΙ. Ταταλιᾶς Βασίλειος Δ. Μπαλούτης Παναγιώτης Γ. Καραβάσσος 27 Δημήτριος Α. Λούκας Σταυφούλα Α. Σολωμοῦ

'Εμμανουήλ Δ. Βούρτσης >> Θεόδωφος Ε. Λοίζος Δημ. Ν. Ματζουράνης 29 'Ιωάννης Π. Κλούρας

'Ιούν. Έλευθέριος Γ. Βούλγαρης 'Ιωάννης Γ. Δαρδίρης 4 Ζαχ. Ν. Πυφοβολικοῦ 'Ασήμω Π. Κωνσταντοπούλου 'Αθαν. Κ. Κωνσταντίνου >>

Η αν. Β. Κανελλόπουλος - Παναγ. Σ. Αγγελοπούλου Νικόλαος Χ. Παπαγεωργίου Γρηγόριος Γ. Βουγᾶς >> Φραγκ. Δ. Φραγκισκάκης

Μιχαήλ Δ. Μιχαλάκης Εὐθύμιος Λ. 'Αποστόλου Νικόλαος ΙΙ. Λανόπουλος

Νικόλαος Η. Πατριανάκος Κ) τίνος Ι. Γεωργακόπουλος Κοινότης

Portland, Ore. Detroit, Mich. Washington, D. C. Bangor, Me. Haverhill, Mass. Chicago, Ill. Peabody, Mass. Bethlehem, Pa. New York, N. Y. New York, N. Y. Chicago, Ill. Passaic, N. J. Los Angeles, Cal. Los Angeles, Cal. Brooklyn, N. Y. New York, N. Y. New York, N. Y. Haverhill, Mass. Flint, Mich. Canton, Ohio Cincinnati, Ohio Pittsburgh, Pa. Pullman, Ill. Lowell, Mass. Clarksburgh, W. Va. New York, N. Y. Philadelphia, Pa. Harrisburgh, Pa. Milwaukee, Wis. Brooklyn, N. Y. New York City Chicago, Ill. Cleveland, Ohio Tarpon Springs, Fla. Warren, Oiio Brooklyn, N. Y. Detroit, Mich., Philadelphia, Pa. Hot Springs, Ark. Salt Ste. Marie, Mich. Fall River, Mass. New York, N. Y.

Akron, Ohio Haverhill, Mass. Chicago, Ill. New York City Cambridge, Mass. Cleveland, Ohio Cleveland, Ohio

Chicago, Ill.

Chicago, Ill.

Detroit, Mich.

Portland, Ore. Brockton, Mass. Brockton, Mass. Price, Utah.

'Αφροδίτη Δ. Τσιαδῆ Bethlehem, Pa. "Ολγα Ε. Παπαστάθη Manchester, N. H. 'Ιωάννα Δ. Τζανῆ Hartford, Conn. Chicago, Ill.

Εὐγενεία Σγουφοῦ Olga G. Abramik Chicago, Ill. Τελέσας τὸν Γάμον Ἱερεὺς

Αιίδ. Π. Καίσαρης Αίδ. Δ. Παπαντωνίου 'Αρχιμ. Αἰμιλιανὸς Λαλούσης Αίδ. Γ. Σάββας 'Αρχιμ. Ι. Τσουκαλᾶς 'Αρχιμ. 'Αβέρκ. Δημακόπουλος Αίδ. Γ. Οἰκονομίδης Αίδ. Σ. 'Εμμανουήλ Αίδ. Ε. Χουσολωρᾶς

Αίδ. Ε. Χουσολωρᾶς Αίδ. Νικήπας Κεσές Αίδ. Θεόδ. 'Αναγνωστιάδης 'Αοχ. Γ. Παπαπαναγιώτου 'Αρχιμ. Γερμ. Παπαπαναγιώτου

Αίδ. Δημήτριος Βιτσέντζος 'Αρχιμ. Ε. Τσουφουνάκης 'Αρχιμ. Ε. Τσουφουνάκης 'Αρχ. Ι. Τσουκαλᾶς Αίδ. Φιλ. Σεβαστιάδης Αἰδ. Π. Ταργάπης Αἰδ. Ἰωάν. Μαγουλιᾶς

Αίδ. Δημήτριος Σαχελλαρίδης 'Αρχιμ. Φώτιος Πορίχης Αίδ. Δημήτοιος Σγοῦφος Αίδ. Δ. Μπούρας Αίδ. Β. Παπανίκας Αίδ. Χουσόστ. Μουοχίδης

Άρχ. Δ. Τσεκουρᾶς 'Αρχιμ. Βενιαμίν Κόλιας Αίδ. Δημήτριος Βιτσέντζος Αίδ. Βασίλειος Παπανίκας 'Αρχιμ. Α. Δημακόπουλος 'Αρχιμ. Χρ. Λαυριώτης

Αίδ. Θεόφιλος Καραφύλλης Αίδ. Γεώργιος Σηκᾶς Αίδ. Δημήτριος Βιτσέντζος 'Αρχιμ. 'Ιωακ. Δουλγεράκης Αίδ. Χ. Μουφαίδης

Αίδ. Α. Βλαμίδης Αίδ. Σ. Σαρφηνικολάου Αίδ. Παρθένιος Κομνηνὸς Αίδ. Ε. Χουσολωρᾶς Αίδ. Μᾶρχος Πετράκης

'Αοχ. Α. 'Ιατοίδης Αίδ. 'Ιωάν. Καπηνεκᾶς 'Αοχ. Ι. Τσουκαλᾶς Αἰδ Μᾶρκος Πετράκης Αἰδ. Βασίλ. Παπανίκας 'Αρχιμ. Θεόφιλος Σπυρόπουλος

Αίδ. Α. Παπαστεφάνου

'Αρχιμ. Χρ. Λαυριώτης 'Αρχιμ. Χρυσογ. Λαυριώτης 'Αοχ. Χ. Τσαφούχας Αίδ. Κ. Χουσανθόπουλος Αίδ. Κ. Χουσανθόπουλος

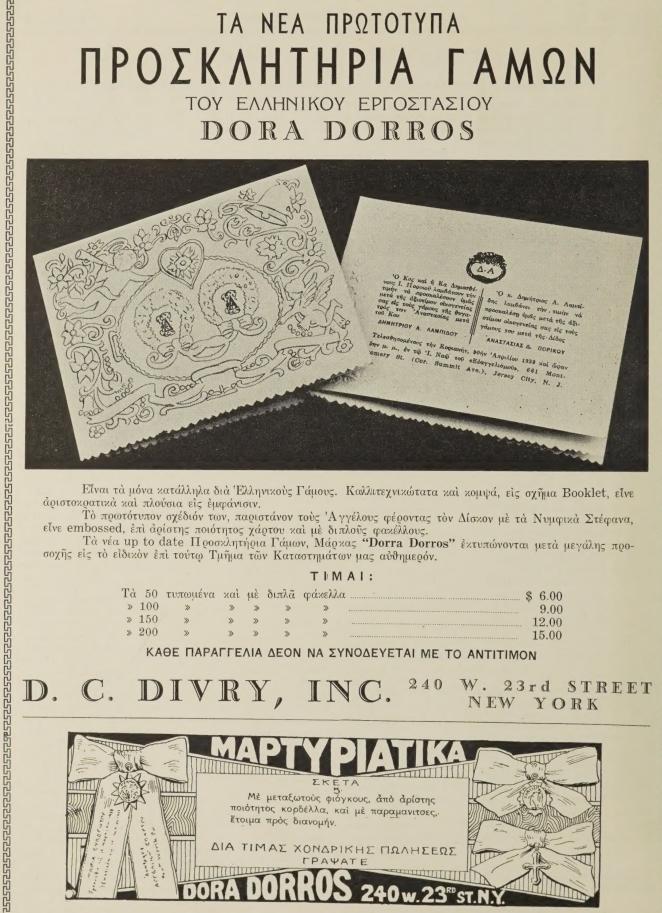
Αίδ. Σ. Ζῆς Αίδ. Σ. Έμμανουήλ 'Αρχ. Α. Πασχαλάκης Αἰδ. Τ. Χούντρας

Αίδ. Μᾶρχος Πετράκης Αίδ Μᾶρκος Πετράκης

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐτέλεσαν τοὺς γάμους αὐτῶν κατὰ τὴν ὡς ἄνω χρονικὴν περίοδον καὶ δὲν 6λέπουν τὸ ὄνομά των εἰς τούς πίνακας τούτους, νὰ εἰδοποιήσουν τὸ γραφείον τῆς 'Αργιεπισχοπῆς διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς τοιαύτης παραλείψεως.

ΤΑ ΝΕΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΑ ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΑ ΓΑΜΩΝ

DORA DORROS



Είναι τὰ μόνα κατάλληλα διὰ Ἑλληνικοὺς Γάμους. Καλλιτεχνικώτατα καὶ κομψά, εἰς σχῆμα Booklet, είνε άριστοκρατικά καὶ πλούσια εἰς ἐμφάνισιν.

Το πρωτότυπον σχέδιον των, παριστάνον τους 'Αγγέλους φέροντας τον Δίσκον μὲ τὰ Νυμφικὰ Στέφανα,

είνε embossed, ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτου καὶ μὲ διπλοῦς φακέλλους.

Τὰ νέα up to date Ποοσκλητήρια Γάμων, Μάρκας "Dorra Dorros" ἐκτυπώνονται μετὰ μεγάλης προσοχής είς τὸ είδιχὸν ἐπὶ τούτω Τμήμα τῶν Καταστημάτων μας αὐθημερόν.

TIMAI:

Τà	50	τυπωμένα	καὶ	μὲ	διπλᾶ	φάκελλα		\$ 6.00
	100	>>	>>	>>	>>	>>	***************************************	9.00
>>	150	>>	>>	>>	>>	>>		12.00
>>	200	>>	>>	>>	>>	>>		15.00

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΔΕΟΝ ΝΑ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΝΤΙΤΙΜΟΝ

DIVRY, INC. YORK

